DOC 55 **0703/005**

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

25 mai 2020

PROPOSITION DE LOI

modifiant la loi du 29 avril 1999 relative à l'organisation du marché de l'électricité et la loi du 12 avril 1965 relative au transport de produits gazeux et autres par canalisations, en vue de mieux protéger les PME

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DE L'ÉNERGIE, DE L'ENVIRONNEMENT ET
DU CLIMAT
PAR
M. **Reccino VAN LOMMEL**

SOMMAIRE Pages

I. Exposé introductif de l'auteur de la proposition de loi 3
II. Discussion générale 4
A. Réunion du 4 décembre 2019 4
B. Réunion du 19 février 2020 7
III. Discussion des articles 15
IV. Votes 26
Annexes 28

Voir:

Doc 55 **0703/ (2019/2020)**:
001: Proposition de loi de M. Wollants.
002 à 004: Amendements.

Voir aussi:
006: Texte adopté par la commission.

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

25 mei 2020

WETSVOORSTEL

tot wijziging van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt en van de wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige producten en andere door middel van leidingen met het oog op een betere bescherming van kmo's

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR ENERGIE, LEEFMILIEU EN
KLIMAAT
UITGEBRACHT DOOR
DE HEER **Reccino VAN LOMMEL**

INHOUD Blz.

I. Inleidende uiteenzetting door de indiener van het wetsvoorstel 3
II. Algemene bespreking 4
A. Vergadering van 4 december 2019 4
B. Vergadering van 19 februari 2020 7
III. Artikelsgewijze bespreking 15
IV. Stemmingen 26
Bijlagen 28

Zie:

Doc 55 **0703/ (2019/2020)**:
001: Wetsvoorstel van de heer Wollants.
002 tot 004: Amendementen.

Zie ook:
006: Tekst aangenomen door de commissie.

02254

Composition de la commission à la date de dépôt du rapport/
Samenstelling van de commissie op de datum van indiening van het verslag
Président/Voorzitter: Vincent Van Quickenborne

A. — Titulaires / Vaste leden:		**B. — Suppléants / Plaatsvervangers:**
N-VA	Yngvild Ingels, Wouter Raskin, Bert Wollants	Tomas Roggeman, Jan Spooren, Anneleen Van Bossuyt, Kristien Van Vaerenbergh
Ecolo-Groen	Samuel Cogolati, Sarah Schlitz, Tinne Van der Straeten	Séverine de Laveleye, Barbara Creemers, Albert Vicaire, Evita Willaert
PS	Malik Ben Achour, Mélissa Hanus, Daniel Senesael	Christophe Lacroix, Patrick Prévot, Eliane Tillieux, Laurence Zanchetta
VB	Kurt Ravyts, Reccino Van Lommel	Ortwin Depoortere, Nathalie Dewulf, Erik Gilissen
MR	Michel De Maegd, Benoît Friart	Mathieu Bihet, Emmanuel Burton, Benoît Piedboeuf
CD&V	Sammy Mahdi	Jan Briers, Leen Dierick
PVDA-PTB	Thierry Warmoes	Greet Daems, Raoul Hedebouw
Open Vld	Vincent Van Quickenborne	Bram Delvaux, Kathleen Verhelst
sp.a	Kris Verduyckt	Meryame Kitir, Joris Vandenbroucke

C. — Membre sans voix délibérative / Niet-stemgerechtigd lid:

cdH	Georges Dallemagne

N-VA	:	*Nieuw-Vlaamse Alliantie*
Ecolo-Groen	:	*Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen*
PS	:	*Parti Socialiste*
VB	:	*Vlaams Belang*
MR	:	*Mouvement Réformateur*
CD&V	:	*Christen-Democratisch en Vlaams*
PVDA-PTB	:	*Partij van de Arbeid van België – Parti du Travail de Belgique*
Open Vld	:	*Open Vlaamse liberalen en democraten*
sp.a	:	*socialistische partij anders*
cdH	:	*centre démocrate Humaniste*
DéFI	:	*Démocrate Fédéraliste Indépendant*
INDEP-ONAFH	:	*Indépendant - Onafhankelijk*

Abréviations dans la numérotation des publications:		*Afkorting bij de numering van de publicaties:*	
DOC 55 0000/000	*Document de la 55e législature, suivi du numéro de base et numéro de suivi*	*DOC 55 0000/000*	*Parlementair document van de 55e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer*
QRVA	*Questions et Réponses écrites*	*QRVA*	*Schriftelijke Vragen en Antwoorden*
CRIV	*Version provisoire du Compte Rendu Intégral*	*CRIV*	*Voorlopige versie van het Integraal Verslag*
CRABV	*Compte Rendu Analytique*	*CRABV*	*Beknopt Verslag*
CRIV	*Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)*	*CRIV*	*Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)*
PLEN	*Séance plénaire*	*PLEN*	*Plenum*
COM	*Réunion de commission*	*COM*	*Commissievergadering*
MOT	*Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)*	*MOT*	*Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)*

MESDAMES, MESSIEURS,

Votre commission a examiné cette proposition de loi au cours de ses réunions des 4 décembre 2019, 19 février, 11 et 18 mars, 6 et 13 mai 2020.

Au cours de la réunion du 4 décembre 2019, la commission a décidé de recueillir les avis écrits de la CREG, d'Unizo, de l'UCM, du SNI et de la FEBEG. Ces avis sont repris aux annexes I à IV du présent rapport. Par email du 7 janvier 2020, l'UCM a fait savoir qu'elle se joignait à l'avis d'Unizo.

I.— EXPOSÉ INTRODUCTIF DE L'AUTEUR DE LA PROPOSITION DE LOI

M. Bert Wollants (N-VA) commente la proposition de loi comme suit. La proposition s'inscrit dans le cadre de l'approche problématique réservée aux PME belges dans la loi gaz et électricité. Le troisième paquet énergie de l'Union européenne prévoit que les clients résidentiels et les PME peuvent bénéficier d'un certain nombre de mesures de protection prévues par la loi. Les directives européennes 2009/72 et 2009/73 sont explicites en la matière. Les mesures de protection introduites à la suite des deux réglementations sont les suivantes:

— la transparence dans la facturation;

— une protection contre une indexation excessive;

— le droit de mettre fin au contrat à tout moment, sans indemnité de rupture, à condition de respecter un délai de préavis d'un mois.

À y regarder de plus près, il s'avère qu'à l'époque, le législateur belge n'a pas respecté les dispositions desdites directives et qu'un certain nombre de plafonds ont été fixés de manière quelque peu arbitraire pour déterminer à partir de quel moment une entreprise ne répond plus à la définition de PME. Tant la loi sur le gaz que celle sur l'électricité tiennent compte de l'autre source d'énergie. Cela signifie qu'une PME qui consomme peu d'électricité, mais beaucoup de gaz, ne serait pas considérée comme une PME au sens de la loi sur l'électricité. Dans le cas de la loi sur le gaz, c'est l'inverse qui s'applique.

Il découle cependant aussi de cette règle qu'une PME qui consomme peu d'électricité, mais beaucoup de mazout, sera traitée différemment qu'une PME qui consomme peu d'électricité, mais beaucoup de gaz. Ce n'est pas une bonne chose sous l'angle de la neutralité

DAMES EN HEREN,

Uw commissie heeft dit wetsvoorstel besproken tijdens haar vergaderingen van 4 december 2019, 19 februari, 11 en 18 maart, en 6 en 13 mei 2020.

Tijdens de vergadering van 4 december 2019 besliste de commissie om schriftelijke adviezen te vragen aan de CREG, Unizo, UCM, NSZ en FEBEG. Deze adviezen gaan als bijlagen I tot IV bij dit verslag. Bij mailbericht van 7 januari 2020 verklaarde UCM zich aan te sluiten bij het advies van Unizo.

I.— INLEIDENDE UITEENZETTING DOOR DE INDIENER VAN HET WETSVOORSTEL

De heer Bert Wollants (N-VA) licht het wetsvoorstel als volgt toe. Het voorstel kadert in de problematiek van de wijze waarop de Belgische kmo's in de gas- en elektriciteitswet worden benaderd. In het zogenaamde derde energiepakket van de Europese Unie was voorzien dat er voor huishoudelijke afnemers en kmo's mogelijkheden zijn om bij wet een aantal beschermingsmaatregelen te voorzien. De EU-richtlijn 2009/72 en 2009/73 voorzagen dit expliciet. De beschermingsmaatregelen die ingevolge beide regelgevingen werden ingevoerd, zijn:

— de transparantie in de facturatie;

— de bescherming tegen overmatige indexering;

— het recht om de overeenkomst zonder verbrekingsvergoeding op elk ogenblik te beëindigen mits een opzegtermijn van één maand.

Bij nader inzien blijkt dat de Belgische wetgever zich destijds niet heeft gehouden aan deze bepalingen van de betreffende richtlijnen en dat er enigszins arbitrair een aantal plafonds werden ingeschreven om te bepalen vanaf wanneer men niet meer voldoet aan de definitie van kmo. Zowel in de gas- als in de elektriciteitswet houdt men rekening met de andere vorm van energie. Dit betekent dat een kmo die weinig elektriciteit, maar heel veel gas verbruikt, in het kader van de elektriciteitswet niet beschouwd zou worden als een kmo. Voor de gaswet geldt het omgekeerde.

Deze regeling heeft echter ook voor gevolg dat een kmo die weinig elektriciteit verbruikt, maar heel veel stookolie, anders wordt behandeld dan een kmo die weinig elektriciteit verbruikt, maar heel veel gas. Dit is vanuit het oogpunt van energieneutraliteit en vanuit de

énergétique et eu égard au souci d'évoluer vers la neutralité climatique.

La proposition de loi à l'examen vise à remédier à ces différences de traitement.

L'auteur de la proposition de loi illustre les problèmes posés par la réglementation en vigueur à l'aide d'un certain nombre d'exemples: une PME qui passe du gaz naturel à un système de pompe à chaleur pour chauffer ses entrepôts verra sa consommation d'électricité sensiblement augmenter, si bien qu'elle ne bénéficiera plus des mesures de protection auxquelles elle pouvait prétendre précédemment en raison du plafond prévu dans la loi. Or, la PME concernée tient à faire une démarche positive en vue d'une utilisation plus rationnelle de l'énergie et d'une réduction des émissions de CO_2. Une telle démarche doit précisément être encouragée et ne peut être entravée par des dispositions légales empêchant les PME d'opérer les bons choix pour le climat. L'actuelle réglementation problématique priverait quelque 100 000 à 150 000 PME des mesures de protection légales en Belgique, mais en outre, de nombreuses ASBL (notamment des écoles libres) et associations de copropriétaires ne peuvent actuellement bénéficier de ces mesures de protection, alors qu'elles pourraient quand même également y avoir droit. En déposant la proposition de loi à l'examen, M. Wollants vise dès lors à s'inscrire à nouveau dans le droit fil de la directive européenne précitée, qui définit les critères à respecter pour relever de la définition de petite entreprise. Cela signifie qu'une entreprise doit respecter certains seuils ou plafonds en ce qui concerne le total du bilan, le chiffre d'affaires annuel et le nombre maximum de travailleurs. Ces critères sont déjà prévus à de nombreux égards dans notre législation et il est à chaque fois renvoyé aux recommandations de la Commission européenne en la matière. C'est également à la lumière de ces recommandations qu'à l'avenir les PME seront nettement plus nombreuses à pouvoir bénéficier des mesures de protection prévues dans la loi sur l'électricité et la loi sur le gaz.

II.— **DISCUSSION GÉNÉRALE**

A. **Réunion du 4 décembre 2019**

1. ***Questions et observations des membres***

Mme Tinne Van der Straeten (Ecolo-Groen) estime que la proposition de loi à l'examen pointe à juste titre des règles qui ont abouti de manière un peu malencontreuse dans la loi sur le gaz et la loi sur l'électricité en 2012, et ce, à la suite de discussions animées sur l'indexation. Cela a conduit à l'adoption d'un certain

bekommernis om te evolueren naar klimaatneutraliteit, geen goede zaak.

Aan deze ongelijke behandelingen wenst het wetsvoorstel te remediëren.

Met een aantal voorbeelden illustreert de auteur van het wetsvoorstel als volgt de problemen met de huidige regelgeving: een kmo die voor de verwarming van zijn loodsen overstapt van verwarming op aardgas naar verwarming met een warmtepomp, ziet zijn elektriciteitsverbruik sterk toenemen, waardoor hij de beschermingsmaatregelen die hij in het verleden genoot, niet meer zal genieten wegens het in de wet voorziene plafond. Dit terwijl de betreffende kmo toch een positieve stap wenst te zetten met het oog op meer rationeel energieverbruik en het verminderen van de CO_2-uitstoot. Een dergelijke stap moet juist worden aangemoedigd en mag niet worden verhinderd door wettelijke bepalingen die zouden verhinderen dat de kmo's de voor het klimaat juiste keuzes zouden maken. Ongeveer 100 000 tot 150 000 kmo's in België zouden door de huidige onvolkomen regeling niet van de wettelijke beschermingsmaatregelen kunnen genieten, maar ook heel wat vzw's (o.a. vrije scholen) en Verenigingen van Mede-eigenaars komen op vandaag niet in aanmerking voor deze beschermingsmaatregelen, terwijl zij er toch ook recht op zouden kunnen hebben. De heer Wollants beoogt met het wetsvoorstel dan ook opnieuw aansluiting te zoeken met de hogervermelde Europese richtlijn, die bepaalt wat de kenmerken zijn om onder de definitie van kleine onderneming te ressorteren. Dit betekent dat een onderneming moet voldoen aan de drempels of plafonds van het balanstotaal van de jaaromzet en van het maximaal aantal werknemers. Dit is in onze wetgeving reeds voorzien op heel wat vlakken en er wordt ook telkens verwezen naar de aanbevelingen van de Europese Commissie ter zake. Het is ook rekening houdend met deze aanbevelingen dat in de toekomst een veel groter aantal kmo's een beroep zal kunnen doen op de in de elektriciteits- en gaswet voorziene beschermingsmaatregelen.

II.— **ALGEMENE BESPREKING**

A. **Vergadering van 4 december 2019**

1. ***Vragen en opmerkingen van de leden***

Mevrouw Tinne Van der Straeten (Ecolo-Groen) is van oordeel dat het ter bespreking voorliggende wetsvoorstel terecht de hand legt op een regeling die in de gas- en elektriciteitswet wat ongelukkig is terechtgekomen in 2012, en dit naar aanleiding van verhitte discussies over indexeringen. Dit heeft geleid tot een

nombre de dispositions, notamment l'élargissement aux PME des mesures de protection sociale pour les clients résidentiels. L'expérience pratique a montré que la définition actuellement inscrite dans la loi a donné lieu à différentes interprétations par la CREG au fil des ans. En d'autres termes, c'est une définition difficilement praticable. C'est ainsi que la question de savoir si les chiffres relatifs à la consommation de gaz et d'électricité devaient être appliqués de manière cumulative ou non a donné lieu à discussion. En outre, la position de la CREG a évolué dans le temps par suite du renouvellement des comités de direction successifs. Cette définition difficilement praticable a donné lieu à des interprétations différentes de la part des différents fournisseurs. Se félicitant dès lors de la proposition de loi qui conduira à une plus grande uniformité, l'intervenante souhaite néanmoins qu'un certain nombre d'avis écrits soient recueillis au sujet du texte de la proposition de loi avant d'entamer la discussion sur le fond. Il s'agit en effet d'éviter de passer d'un problème à l'autre et d'aboutir à une solution praticable, qui ne peut imposer des investissements informatiques drastiques de la part des acteurs concernés.

M. Daniel Senesael (PS) souhaite avant tout obtenir davantage de clarté sur l'incidence concrète de la mesure proposée. L'intervenant cite un extrait des développements de la proposition de loi: "Grâce à la définition proposée de la PME, qui est conforme à la directive, toutes les associations de copropriétaires ainsi que nombre d'ASBL, parmi lesquelles des écoles libres, seront considérées comme des PME. Elles n'ont guère de fonds propres, de chiffre d'affaires ni de salariés. En outre, 180 000 sociétés supplémentaires bénéficieront également des mesures de protection prévues dans les lois sur l'électricité et le gaz naturel." (DOC 55 0703/001, p. 8).

M. Senesael souhaite cependant s'assurer que la réglementation proposée ne risque pas d'entraîner l'exclusion de PME qui bénéficient actuellement des mesures de protection.

Selon l'intervenant, il serait opportun de demander un avis écrit sur la proposition à la CREG et à la DG Énergie du SPF Économie.

M. Kurt Ravyts (VB) commence par indiquer qu'il partage l'analyse de M. Wollants concernant la réglementation actuellement prévue par la législation sur le gaz et l'électricité: un grand groupe de PME sont en effet exclues des mesures de protection alors qu'elles satisfont pleinement à la définition de la petite entreprise formulée par la réglementation européenne. En conséquence, son groupe soutiendra la proposition de loi à l'examen.

aantal bepalingen, waaronder ook het openrekken van sociale beschermingsmaatregelen voor residentiële verbruikers naar kmo's toe. Uit de praktijk is gebleken dat de huidige in de wet verankerde definitie tot verschillende interpretaties door de CREG doorheen de jaren heeft geleid. Het is met andere woorden een moeilijk werkbare definitie. Zo was er discussie over het feit of de cijfers van het gebruik van gas en elektriciteit cumulatief of niet cumulatief moeten worden toegepast. Ook is het standpunt van de CREG, naar aanleiding van de vernieuwing van de opeenvolgende directiecomités, in de tijd geëvolueerd. Het is een moeilijk werkbare definitie, die heeft geleid tot verschillende interpretaties door de verschillende leveranciers. De spreekster verwelkomt dan ook het wetsvoorstel dat zal leiden tot meer gelijkvormigheid, maar zij wenst dat over de tekst van het wetsvoorstel een aantal schriftelijke adviezen zouden worden gevraagd, alvorens de bespreking ten gronde wordt aangevat. Immers, er moet worden vermeden dat men van het ene probleem in het andere terechtkomt, en het resultaat moet een werkbare oplossing opleveren, die voor de betrokken actoren geen aanleiding mag geven tot drastische informatica-investeringen.

De heer Daniel Senesael (PS) verklaart in eerste instantie meer duidelijkheid te wensen over de concrete impact van de voorgestelde maatregel. De spreker citeert als volgt uit de toelichting bij het wetsvoorstel: "Door de voorgestelde richtlijnconforme kmo-definitie zouden alle Verenigingen van Mede-eigenaars en ook heel wat vzw's, waaronder vrije scholen, als kmo worden aangemerkt. Zij hebben nauwelijks een eigen vermogen, omzet noch werknemers. Daarnaast zullen ook een extra 180 000 vennootschappen van de beschermingsmaatregelen in de elektriciteits- en gaswet genieten." (DOC 55 0703/001, p.8).

De heer Senesael wenst zich er toch van te vergewissen of door de voorgestelde regeling het risico niet bestaat dat kmo's die nu wél van de beschermingsmaatregelen genieten, in de toekomst zouden worden uitgesloten.

De spreker is van oordeel dat het raadzaam is om een schriftelijk advies te vragen over het voorstel aan de CREG en de DG Energie van de FOD Economie.

De heer Kurt Ravyts (VB) verklaart in eerste instantie de analyse van de heer Wollants over de huidige regeling in de gas- en elektriciteitswet te delen: een grote groep kmo's wordt inderdaad uitgesloten van de beschermingsmaatregelen, terwijl zij volledig voldoen aan de door de Europese regelgeving geformuleerde definitie van kleine onderneming. Zijn fractie zal het wetsvoorstel bijgevolg steunen.

Mme Leen Dierick (CD&V) soutient la *ratio legis* de la proposition de loi, mais propose de demander un avis écrit à ce sujet à la FEBEG, à Unizo et à la DG Énergie du SPF Économie.

M. Thierry Warmoes (PVDA-PTB) indique qu'il souscrit également à la *ratio legis* de la proposition de loi mais souhaite s'assurer que le texte de la proposition atteindra l'objectif visé. Son groupe souhaite par conséquent que des avis écrits soient demandés au SNI, à l'UCM, à Unizo, à la CREG et, éventuellement, à la Cour des comptes.

M. Robbie De Caluwé (Open Vld) comprend pleinement l'objectif de la proposition de loi et estime qu'il est inacceptable que certaines PME et ASBL ne puissent pas bénéficier des mesures de protection prévues dans la législation sur le gaz et l'électricité. Avant d'entamer la discussion sur le fond, le membre souhaite obtenir des informations complémentaires sur l'incidence des dispositions de la proposition de loi. C'est pourquoi M. De Caluwé souhaite, lui aussi, recevoir l'avis de la FEBEG, ainsi que des organisations précédemment citées par ses collègues.

M. Kris Verduyckt (sp.a) estime que la proposition de M. Wollants de modifier la législation en vigueur est légitime. Dans la mesure où l'intervenant se pose encore, lui aussi, plusieurs questions, il se rallie à la proposition de ses collègues de demander des avis écrits aux instances précitées.

M. Albert Vicaire (Ecolo-Groen) se joint aux interventions précédentes de ses collègues et il se dit surtout intéressé par l'avis de la CREG.

2. ***Réponses de l'auteur de la proposition de loi***

M. Bert Wollants (N-VA) ne s'oppose pas aux propositions des membres visant à recueillir une série d'avis écrits. Il souligne toutefois que les problèmes évoqués se posent depuis 2012 et qu'à cette époque, des questions avaient déjà été posées au sein de la commission compétente au sujet de la délimitation concrète du groupe-cible visé par les mesures de protection inscrites dans la législation sur le gaz et l'électricité.

L'intervenant indique ensuite, en réponse à la question de M. Senesael visant à savoir quelles entreprises ne pourraient dès lors plus bénéficier, à l'avenir, des mesures de protection, que les directives européennes relatives au troisième paquet énergie prévoient que les États membres ne peuvent prévoir des mesures de protection supplémentaires qu'à condition qu'il s'agisse de petites entreprises ou de clients résidentiels. Par exemple, une

Mevrouw Leen Dierick (CD&V) verklaart achter de *ratio legis* van het wetsvoorstel te staan, maar stelt voor om de tekst ervan voor schriftelijk advies voor te leggen aan FEBEG, Unizo en de DG Energie van de FOD Economie.

Ook *de heer Thierry Warmoes (PVDA-PTB)* verklaart de *ratio legis* van het wetsvoorstel te onderschrijven, maar wenst ook zeker te zijn dat met het tekstvoorstel het beoogde doel wordt bereikt. Daarom wenst zijn fractie dat een schriftelijk advies zou worden gevraagd aan het NSZ, UCM, Unizo, de CREG en eventueel ook het Rekenhof.

De heer Robbie De Caluwé (Open Vld) begrijpt ten volle de doelstelling van het wetsvoorstel en is van oordeel dat het niet aanvaardbaar is dat sommige kmo's en vzw's niet van de in de gas- en elektriciteitswet voorziene beschermingsmaatregelen kunnen genieten. Alvorens tot een bespreking ten gronde over te gaan, wenst het lid in eerste instantie bijkomende informatie over de impact van hetgeen in het wetsvoorstel wordt voorgesteld. Daarom wenst de heer De Caluwé eveneens dat het advies van FEBEG zou worden ingewonnen, alsook van eerder door de collega's geciteerde organisaties.

De heer Kris Verduyckt (sp.a) is van oordeel dat de heer Wollants terecht voorstelt om de vigerende wetgeving aan te passen. Aangezien ook de spreker nog een aantal vragen heeft, sluit hij zich aan bij de collega's die voorstellen een aantal schriftelijke adviezen te vragen aan de eerder geciteerde instanties.

De heer Albert Vicaire (Ecolo-Groen) sluit zich aan bij de eerdere tussenkomsten van de collega's en verklaart vooral geïnteresseerd te zijn in een advies van de CREG.

2. ***Antwoorden van de indiener van het wetsvoorstel***

De heer Bert Wollants (N-VA) heeft geen bezwaar tegen de voorstellen van de collega's om een aantal schriftelijke adviezen op te vragen, maar wijst erop dat de geschetste problemen zich reeds voordoen sedert 2012 en dat er ook toen reeds in de bevoegde commissie vragen werden gesteld die betrekking hadden op de concrete afbakening van de doelgroep van de in de gas- en elektriciteitswet ingeschreven beschermingsmaatregelen.

Voorts antwoordt de spreker op de vraag van de heer Senesael welke bedrijven dan in de toekomst niet meer van de beschermingsmaatregelen zouden kunnen genieten, dat in de Europese richtlijnen betreffende het derde energiepakket is voorzien dat de lidstaten enkel extra beschermingsmaatregelen kunnen voorzien op voorwaarde dat het gaat om kleine ondernemingen of huishoudelijke afnemers. Zo zou bijvoorbeeld een

entreprise qui emploie un grand nombre de travailleurs mais qui consomme peu d'électricité ne relève pas de la définition de la PME.

En ce qui concerne le nombre de salariés, M. Wollants précise aussi que la proposition de loi renvoie également aux recommandations de la Commission européenne en la matière et à la définition des petites entreprises appliquée par la Commission, définition qui fixe la limite à 50 travailleurs. Si la définition de la PME prévue dans les mêmes recommandations devait être retenue, on aboutirait à une limite de 250 travailleurs. Telle n'est toutefois pas l'intention de la proposition de loi à l'examen.

En ce qui concerne la proposition de M. Warmoes de consulter la Cour des comptes au sujet des implications financières, M. Wollants souligne qu'il n'y aura aucune implication financière directe pour l'État belge, ni pour les consommateurs d'électricité. La grande différence réside dans le fait que les fournisseurs qui peuvent actuellement encore compter sur une indemnité de rupture pour certaines PME ne pourront plus le faire à l'avenir. M. Wollants n'est pas sûr que la Cour des comptes puisse effectuer, à ce sujet, des calculs utiles à la commission. Les fournisseurs sont sans doute mieux équipés à cette fin.

B. **Réunion du 19 février 2020: poursuite de la discussion générale**

Après la réception et l'examen des divers avis écrits demandés, la discussion générale s'est poursuivie le 19 février 2020.

M. Bert Wollants (N-VA) explique qu'après analyse des avis, il a constaté que plusieurs observations ne nécessitaient pas nécessairement de solutions spécifiques, mais que d'autres nécessiteraient sans doute d'amender la proposition de loi à l'examen.

Unizo et le SNI se prononcent globalement positivement à l'égard du groupe cible en raison des signaux qu'ils reçoivent aujourd'hui, notamment de la part de leurs membres. Ceux-ci ont en effet constaté qu'à l'heure actuelle, lorsqu'ils changent de fournisseur d'énergie, ils doivent payer une indemnité de rupture. En d'autres termes, une solution doit être trouvée afin d'offrir également aux petits entrepreneurs une flexibilité suffisante à cet égard. Le SNI a en outre souligné l'importance d'une solution technologiquement neutre et estime que la proposition législative ne va pas encore assez loin à cet égard. L'intervenant ne voit pas très bien ce que

bedrijf dat heel veel werknemers in dienst heeft, maar zeer weinig elektriciteit verbruikt, niet onder de definitie van kmo ressorteren.

Voor wat het aantal werknemers betreft, verwijst de heer Wollants er nog op dat het wetsvoorstel ook verwijst naar de aanbevelingen van de Europese Commissie ter zake en de door de commissie gehanteerde definitie van kleine ondernemingen, waarbij de grens van 50 werknemers wordt gehanteerd. Als men de definitie van kmo – zoals voorzien in dezelfde aanbevelingen zou weerhouden – dan zou men uitkomen op een grens van 250 werknemers. Dit is echter niet de bedoeling van het wetsvoorstel.

Voor wat het voorstel van collega Warmoes betreft om een advies te vragen aan het Rekenhof over de financiële gevolgen, wijst de heer Wollants erop dat er geen rechtstreekse financiële implicaties zijn voor de Belgische Staat of voor de elektriciteitsgebruikers. Het grootste verschil heeft betrekking op het feit dat leveranciers die op vandaag voor een aantal van de kmo's nog kunnen rekenen op een verbrekingsvergoeding dat in de toekomst niet meer zullen kunnen doen. De heer Wollants is er niet zeker van of het Rekenhof hierover voor de commissie nuttige berekeningen zou kunnen maken. Wellicht zijn de leveranciers hiervoor beter toegerust.

B. **Vergadering van 19 februari 2020: voortzetting van de algemene bespreking**

Na de diverse opgevraagde schriftelijke adviezen te hebben ontvangen en bestudeerd, wordt op 19 februari 2020 de algemene bespreking verder gezet.

De heer Bert Wollants (N-VA) verduidelijkt dat hij na het bestuderen van de adviezen heeft vastgesteld dat een aantal opmerkingen niet noodzakelijk een specifieke oplossing vereisen, maar dat andere opmerkingen wellicht wel een amendering vergen van het ter bespreking voorliggende wetsvoorstel.

Unizo en NSZ spreken zich over het algemeen positief uit over de doelgroep omwille van de meldingen die zij vandaag krijgen, ook van hun leden. Deze leden hebben inderdaad ondervonden dat, wanneer zij vandaag overschakelen naar een nieuwe energieleverancier, zij een verbrekingsvergoeding moeten betalen. Er moet met andere woorden een oplossing worden gevonden om ook voor de kleine ondernemer in dit verband voldoende flexibiliteit aan de dag te leggen. NSZ onderlijnde daarenboven het belang van een technologie neutrale oplossing en is van oordeel dat het wetsvoorstel in deze nog niet ver genoeg gaat. Het is voor de spreker niet

l'on pourrait proposer de plus que le découplage du gaz et de l'électricité.

Les avis de la CREG et de la FEBEG soulèvent des questions plus complexes, principalement parce que ces organismes se préoccupent de questions d'applicabilité pratique alors que la proposition de loi a bien été élaborée conformément aux directives européennes. Une analyse plus approfondie indique que certaines entreprises éprouvent plus de difficultés à déterminer si elles relèvent ou non de la définition établie par l'Union européenne. C'est le cas, par exemple, des entreprises qui ne doivent pas déposer de comptes annuels en Belgique parce qu'elles sont liées à des entreprises étrangères, et qui sont incluses dans des comptes annuels à l'étranger. Toutefois, cela peut également découler du fait qu'elles ne sont pas encore obligées de déposer des comptes annuels, ce qui est notamment le cas des ASBL, …

Une deuxième observation à approfondir concerne la question de savoir si l'application de la nouvelle définition de la PME serait source de risques plus importants pour les fournisseurs, et si cela pourrait également avoir un impact sur les tarifs. Plusieurs entreprises susceptibles de relever de la future définition peuvent être des consommateurs d'énergie relativement importants qui, à partir d'un certain volume de consommation d'énergie, pourraient négocier le prix de l'énergie, les conditions, etc., et n'ont donc pas besoin de mesures de protection.

En ce qui concerne les critères, les directives UE du troisième paquet énergie établissent une distinction claire entre les petites entreprises et les moins petites entreprises. Cependant, dans la pratique, tous les pays n'utilisent pas ces critères. Ainsi, par exemple, ils choisissent parfois un critère qui n'est pas basé sur le volume, mais sur la capacité du raccordement utilisé. C'est par exemple le cas des Pays-Bas et de la France. L'utilisation d'autres critères, qui ne sont pas liés au chiffre d'affaires annuel et au nombre de travailleurs, … dans la loi belge sur le gaz et l'électricité a également été écartée de l'analyse effectuée par la Commission européenne dans le cadre de la procédure d'infraction. Il est bien connu qu'actuellement, une procédure d'infraction est encore en cours contre l'État belge pour ne pas avoir transposé correctement le troisième paquet énergie de l'UE. Le volet de la loi électricité qui est visé par la proposition de loi n'a cependant pas été contesté par la Commission européenne. Dans la mesure où la proposition de loi va dans le sens des dispositions des directives du troisième paquet énergie, il est probable qu'aucun problème ne se pose. Il y a bien sûr par contre des risques pour les fournisseurs. Ils achètent l'énergie sur le marché de gros et, au moment où le fournisseur se rend compte que ses clients changent de fournisseur pour l'une ou l'autre raison, cette électricité ou ce gaz ne

duidelijk hoe men nog verder kan gaan dan het ontkoppelen van gas en elektriciteit.

In de adviezen van CREG en FEBEG worden een aantal meer complexe vraagstukken aangekaart, voornamelijk omdat zij zich zorgen maken over de praktische toepasbaarheid, terwijl het wetsvoorstel toch conform de Europese richtlijnen is opgesteld. Nader onderzoek leert dat het voor sommige ondernemingen moeilijker is om vast te stellen of zij wel of niet onder de EU-definitie ressorteren. Dit is bijvoorbeeld het geval voor die ondernemingen die in België geen jaarrekening moeten indienen omwille van het feit dat zij verbonden zijn aan buitenlandse ondernemingen, en mee opgenomen worden in een buitenlandse jaarrekening. Dit kan echter ook zijn omdat zij vandaag nog niet verplicht zijn om een jaarrekening neer te leggen. Dit geldt bijvoorbeeld voor vzw's, …

Een tweede opmerking die nader moet worden bekeken is of bij het hanteren van de nieuwe definitie van kmo er grotere risico's zouden ontstaan bij de leveranciers en of dat ook gevolgen zou kunnen hebben voor de tarieven. Een aantal bedrijven die onder de toekomstige definitie zouden kunnen ressorteren, kunnen vrij grote energieverbruikers zijn die vanaf een zeker volume van energiegebruik wel degelijk kunnen onderhandelen over de energieprijs, de voorwaarden, enzovoort, en die bijgevolg de beschermingsmaatregelen niet nodig hebben.

Voor wat de criteria betreft, maken de EU-richtlijnen van het derde energiepakket een duidelijk onderscheid tussen de kleine ondernemingen en de minder kleine ondernemingen. Maar in de praktijk gebruiken niet alle landen die criteria. Zo kiest men bijvoorbeeld soms voor een criterium dat niet gebaseerd is op volume, maar op de capaciteit van de gebruikte verbinding. Dit is bijvoorbeeld het geval in Nederland en in Frankrijk. Het gebruik van andere criteria, die niet verbonden zijn aan de jaaromzet en het aantal werknemers, … is in de Belgische gas- en elektriciteitswet ook buiten schot gebleven bij de analyse die de Europese Commissie heeft gemaakt naar aanleiding van de inbreukprocedure. Het is genoegzaam gekend dat er op dit ogenblik nog een inbreukprocedure lopende is tegen de Belgische Staat wegens het niet-correct omzetten van het derde energiepakket van de EU. Het betreffende deel van de elektriciteitswet dat met het wetsvoorstel wordt geviseerd, werd door de Europese Commissie echter niet aangevochten. In de mate dat het wetsvoorstel dan ook meegaat in de richting van de bepalingen van de richtlijnen van het derde energiepakket, stelt er zich wellicht geen probleem. De risico's voor de leveranciers zijn er uiteraard wel. Zij kopen de energie op de groothandelsmarkt en op het ogenblik dat de leverancier merkt dat zijn klanten om één of andere reden wisselen van

peut plus nécessairement être revendu, certainement pas s'il a été acheté à un prix plus élevé que celui demandé dans l'intervalle sur le marché. En théorie, il pourrait tout de même y avoir des entreprises qui sont de grosses consommatrices d'énergie, mais qui ont malgré tout un chiffre d'affaires annuel peu élevé ou occupent peu de personnel. Dans ce cas, le risque est en effet plus élevé.

Pour ce qui est de la marge de négociation – telle qu'évoquée dans l'avis de la FEBEG, et les effets sur les tarifs – tels qu'évoqués dans l'avis de la CREG, on pourrait présupposer qu'à partir du moment où il utilise une certaine quantité d'énergie, l'utilisateur est suffisamment fort pour négocier avec plusieurs fournisseurs, de sorte qu'il n'aurait pas besoin de mesures de protection. À cet égard, il convient alors de vérifier si la limite utilisée aujourd'hui en la matière a bien été fixée au bon niveau. 50 MWh, ce n'est pas beaucoup. Les très petits détaillants atteignent déjà souvent ce plafond. Ils devraient alors négocier individuellement avec les grands fournisseurs d'énergie en vue d'obtenir un prix compétitif pour l'énergie. Ce n'est pas évident. En outre, les possibilités pour ces petites entreprises de comparer les prix de l'énergie de manière efficace sont assez limitées.

Lorsqu'on utilise le V-test flamand, ce test indique – dès que l'on mentionne une consommation de plus de 60 MWh – qu'aucun contrat d'énergie ne pourra probablement être conclu à ces conditions. Si l'on souhaite appliquer le CREG scan à un éventuel contrat de plus de 50 MWh, le CREG scan répond qu'aucun avis ne peut être fourni concernant le contrat en question. M. Wollants en conclut que la comparabilité des contrats pose tout de même problème. Le membre doute tout de même qu'une petite entreprise, qui dispose par exemple d'un immeuble commercial à Lierre, Anvers ou Liège, ait suffisamment de poids pour négocier de manière adéquate avec différents fournisseurs d'énergie afin de pouvoir conclure le contrat énergétique le plus optimal.

En raison de l'électrification de l'énergie qui se poursuivra (tout) prochainement au moyen d'investissements dans des pompes à chaleur, des voitures électriques, … , la facture d'électricité des PME ne fera en outre qu'augmenter. De plus en plus de PME dépasseront dès lors le seuil de consommation de 50 MWh, et un groupe croissant de PME ne pourra plus bénéficier des mesures de protection à l'avenir.

Grâce à la proposition de loi – à amender –, M. Wollants espère aussi contribuer à rendre le marché de l'énergie plus compétitif. Les fournisseurs d'énergie seront incités

leverancier, kan deze stroom of gas niet noodzakelijk verder worden verkocht, zeker niet wanneer deze aan een hogere prijs is aangekocht dan deze die ondertussen op de markt wordt gevraagd. In theorie zouden er toch bedrijven kunnen zijn die grootverbruikers van energie zijn, maar die toch een kleine jaaromzet hebben of een klein aantal personeelsleden in dienst hebben. Dan is er inderdaad een groter risico.

Wanneer het gaat over de onderhandelingsmarge – zoals aangehaald in het advies van FEBEG, en de effecten op de tarieven – zoals aangehaald in het advies van de CREG, dan zou men kunnen vooropstellen dat, vanaf het gebruik van een bepaalde hoeveelheid energie, de gebruiker voldoende sterk staat om te onderhandelen met verschillende leveranciers, zodat zij geen beschermingsmaatregelen nodig zouden hebben. In dit verband moet er dan worden nagegaan of de grens die vandaag in dit verband wordt gehanteerd wel op het juiste niveau is bepaald. 50 MWh is vrij laag. Zeer kleine detailhandelaars bereiken reeds vaak dit plafond. Zij zouden dan individueel moeten onderhandelen met grote energiebedrijven om een competitieve energieprijs te bekomen. Dat is niet evident. Bovendien zijn de mogelijkheden voor deze kleine ondernemingen om op een efficiënte wijze energieprijzen te kunnen vergelijken, vrij beperkt.

Bij gebruik van de Vlaamse V-test, antwoordt deze test – van zodra men een verbruik ingeeft dat hoger is dan 60 MWh – dat er wellicht geen energiecontract kan worden afgesloten aan deze voorwaarden. Wil men de CREG-scan toepassen op een mogelijk contract met meer dan 50 MWh, antwoordt de CREG-scan dat er geen advies kan worden gegeven over het betreffende contract. Hieruit leidt de heer Wollants af dat de vergelijkbaarheid van de contracten toch wel een probleem stelt. Of een kleine onderneming, die bijvoorbeeld een handelspand heeft in Lier, Antwerpen of Luik, voldoende slagkracht heeft om op een adequate wijze te onderhandelen met verschillende energieleveranciers om het meest optimale energiecontract te kunnen afsluiten, daar stelt het lid zich toch wel wat vragen bij.

Door de verdere elektrificatie van energie in de (nabije) toekomst door te investeren in warmtepompen, elektrische wagens, … ,zal bovendien de elektriciteitsfactuur voor de kmo's alleen maar toenemen. Daardoor zullen meer en meer kmo's de verbruiksdrempel van 50 MWh overschrijden, waardoor een steeds grotere groep van kmo's in de toekomst niet meer van de beschermingsmaatregelen zouden genieten.

Met het – te amenderen – wetsvoorstel hoopt de heer Wollants ook bij te dragen tot het meer competitief maken van de energiemarkt. De energieleveranciers zullen

à proposer des prix plus compétitifs en matière d'énergie, ne fût-ce que pour pouvoir conserver le groupe plus important de PME comme clients à l'avenir.

Si ce qui est proposé dans la proposition de loi a pour conséquence que le V-scan et le CREG scan pourront désormais être utilisés de manière plus efficace par les PME, M. Wollants s'attend à une pression à la baisse sur les prix de l'énergie.

En guise de conclusion, M. Wollants indique que le grand dénominateur commun de tous les avis écrits concernant la proposition de loi est que l'objectif doit être, à l'avenir, que les PME soient protégées si elles optent en faveur d'une poursuite de l'électrification. L'inégalité de traitement entre les utilisateurs de gaz naturel et les utilisateurs de mazout, de charbon ou d'autres combustibles fossiles qui existent toujours actuellement ne peut plus se poursuivre aujourd'hui. Pour faire un premier pas en avant, il est d'abord nécessaire de déterminer quels utilisateurs ne répondent plus à la définition, mais ont encore un niveau de consommation relativement faible. Cela n'a pas de conséquences importantes pour la fixation des tarifs. Cependant, à mesure que la consommation augmente, le risque pour les fournisseurs d'énergie devient plus important, et la pression sur les cartes tarifaires pour augmenter les prix en vue de pouvoir couvrir les risques devient plus élevée.

M. Wollants préparera des amendements en vue de doubler, dans la loi, le seuil relatif à la consommation d'électricité par rapport au seuil actuel de 50 MWh, ce qui portera ce seuil à 100 MWh. Cela créera un certain nombre de possibilités en vue d'investir davantage dans l'électrification. En effet, une entreprise qui se situe actuellement juste en-dessous du seuil de 50 MWh en ce qui concerne sa consommation de gaz naturel, pourra alors opter en faveur d'un investissement dans une pompe à chaleur, sachant que cette pompe à chaleur pourra produire la même quantité de chaleur avec un tiers de la quantité de kilowattheures. À partir du moment où un petit entrepreneur décide de passer aux voitures électriques, il doit compter 2 000 à 3 000 kilowattheures par voiture pour une voiture électrique qui parcourt 15 000 kilomètres par an. Si l'on augmente suffisamment le seuil fixé par la loi (par exemple si on le double), il pourra procéder à une électrification. On donne ainsi au petit entrepreneur la possibilité de s'électrifier davantage et de négocier des prix d'électricité compétitifs avec les fournisseurs.

En tout cas, le lien aberrant entre la consommation de gaz et d'électricité doit être rompu. En effet, ce lien n'est pas neutre au niveau technologique et n'aurait jamais dû être inscrit dans la loi.

aangezet worden om meer competitieve energieprijzen aan te bieden, al was het maar om de grotere groep van kmo's in de toekomst ook als klant te kunnen behouden.

Als door hetgeen in het wetsvoorstel wordt voorgesteld, voor gevolg zal hebben dat ook de V- en CREG-scan in de toekomst meer effectief door kmo's zal kunnen worden gebruikt, verwacht de heer Wollants een neerwaartse druk op de energieprijzen.

Bij wijze van conclusie stelt de heer Wollants dat, als hij een grote gemene deler maakt van alle schriftelijke adviezen op het wetsvoorstel, het voor de toekomst de bedoeling moet zijn dat de kmo's beschermd blijven wanneer zij kiezen voor verdere elektrificatie. Het ongelijk behandelen van aardgasgebruikers en stookolie-, steenkool- of andere nog in omloop zijnde fossiele brandstofgebruikers kan niet meer vandaag de dag. Om een eerste stap vooruit te zetten, moet er eerst worden nagegaan welke gebruikers niet meer onder de definitie ressorteren, maar nog altijd een relatief laag gebruik laten optekenen. Dit heeft geen grote gevolgen voor de tariefbepaling. Naarmate het gebruik echter stijgt, wordt het risico voor de energieleveranciers groter, en wordt de druk op tariefkaarten om de prijzen naar boven te stuwen om de risico's te kunnen indekken, groter wordt.

De heer Wollants zal amendementen voorbereiden waarbij in de wet de drempel voor het elektriciteitsverbruik zou worden verdubbeld ten opzichte van de huidige drempel van 50 MWh, met name tot 100 MWh. Dit zal een aantal mogelijkheden creëren om meer te investeren in elektrificatie. Immers, een onderneming die vandaag net onder de drempel blijft van 50 MWh aardgasverbruik, zou dan kunnen opteren voor een investering in een warmtepomp, wetende dat deze warmtepomp met één derde van het aantal kilowattuur evenveel warmte zou kunnen maken. Op het ogenblik dat een kleine ondernemer beslist om over te schakelen op elektrische wagens, moet hij 2 000 tot 3 000 kilowattuur per wagen rekenen voor een elektrische wagen die 15 000 kilometer per jaar aflegt. Wanneer men de bij wet vastgelegde drempel voldoende zou optrekken (bijvoorbeeld een verdubbeling), zou hij op deze wijze wél kunnen elektrificeren. Alzo geeft men aan de kleine ondernemer de kans om meer te elektrificeren en hierbij competitieve elektriciteitsprijzen te bedingen bij de leveranciers.

In elk geval moet de aberrante band tussen gas- en elektriciteitsverbruik worden doorgeknipt. Immers, deze band is niet technologieneutraal en had nooit in de wet mogen worden ingeschreven.

Un sujet de discussion possible est le seuil pour le gaz naturel. En effet, il existe déjà actuellement des possibilités, pour l'utilisateur de gaz naturel, de se situer en-dessous de ce seuil. À un moment où l'on prend des mesures en vue de rendre la consommation de gaz plus efficace grâce à l'isolation et l'achat de chaudières au gaz naturel plus économes en énergie, il existe des possibilités qui peuvent être examinées plus avant.

En résumé, l'auteur propose de simplifier le texte de la proposition de loi en augmentant fortement le seuil sur le plan de l'électricité (en le doublant), tout en veillant à régler les problèmes pour les fournisseurs en ce qui concerne le risque: la pression possible sur les tarifs sera influencée positivement, la neutralité sur le plan technologique sera garantie et on offrira une chance réelle d'accroître l'électrification.

Sur la base des observations des membres de la commission, l'auteur préparera ensuite des amendements en vue de poursuivre la discussion.

M. Kurt Ravyts (VB) indique que son groupe soutient la piste de réflexion proposée par M. Wollants.

M. Jef Van den Bergh (CD&V) se déclare en principe favorable à la proposition, mais il souhaite réserver son jugement jusqu'à ce qu'il ait pris connaissance des amendements annoncés.

M. Thierry Warmoes (PVDA-PTB) se rallie à la position de l'intervenant précédent.

M. Kris Verduyckt (sp.a) indique qu'il a encore pas mal de questions relatives au critère de la taille de l'effectif, mais il suppose que ce point sera clarifié. Il demande en outre que l'on prête davantage attention aux observations formulées par la CREG concernant les effets de la nouvelle réglementation, plus particulièrement en termes de risques pour les fournisseurs et de répercussions sur la fixation de prix pour le consommateur.

Mme Tinne Van der Straeten (Ecolo-Groen) commente sa position à l'égard de la proposition de M. Wollants comme suit:

— le fait de dissocier la consommation de gaz et d'électricité est une bonne proposition. Cette règle a été inscrite dans la loi en 2012 dans un souci d'accroître la protection, en tant que consommateurs, des petits indépendants et petits commerçants. Depuis sept ans, le secteur de l'énergie a cependant changé en un temps record et l'intervenante estime qu'utiliser la rupture du lien entre la consommation de gaz et d'électricité comme critère est une bonne chose. La membre fait toutefois observer qu'il faudra bien réfléchir à la façon

Een mogelijk discussiepunt kan de drempel voor aardgas zijn. Immers, op vandaag zijn er voor de aardgasverbruiker reeds mogelijkheden om onder deze drempel te vallen. Op een moment dat er maatregelen worden getroffen om efficiënter om te gaan met gasverbruik door te investeren in isolatie en door de aankoop van energiezuinigere aardgasketels, … zijn er mogelijkheden die verder kunnen worden onderzocht.

Samengevat stelt de auteur voor om de tekst van het wetsvoorstel te vereenvoudigen door de drempel op het vlak van elektriciteit stevig op te trekken (verdubbeling), met oog voor het regelen van de problemen voor de leveranciers met betrekking tot het risico, de mogelijke druk op de tarieven zal positief worden beïnvloed, de technologieneutraliteit wordt gegarandeerd en er wordt een echte kans gegevens voor meer elektrificatie.

Op basis van de opmerkingen van de commissieleden, zal de auteur vervolgens amendementen voorbereiden voor de verdere bespreking.

De heer Kurt Ravyts (VB) verklaart dat zijn fractie de door de heer Wollants voorgestelde denkpiste steunt.

De heer Jef Van den Bergh (CD&V) verklaart het voorstel in principe genegen te zijn, maar wenst zijn oordeel te reserveren totdat hij kennis zal hebben genomen van de aangekondigde amendementen.

De heer Thierry Warmoes (PVDA-PTB) sluit zich aan bij de stelling van de vorige spreker.

De heer Kris Verduyckt (sp.a) verklaart dat hij nog wat vragen heeft met betrekking tot het criterium van het aantal personeelsleden, maar verwacht dat deze discussie zal worden uitgeklaard. Hij vraagt bovendien bijkomende aandacht voor de opmerkingen die door de CREG werden geformuleerd met betrekking tot de gevolgen van de nieuwe regeling voor de risico's voor de leveranciers en de prijsbepaling voor de consument.

Mevrouw Tinne Van der Straeten (Ecolo-Groen) licht haar standpunt ten aanzien van het voorstel van de heer Wollants als volgt toe:

— het doorknippen van de band tussen gas- en elektriciteitsverbruik: dit is een goed voorstel. Deze regel werd in 2012 in de wet ingeschreven vanuit de bekommernis om een verhoogde consumentenbescherming te realiseren voor de kleine zelfstandigen en handelaars. Sedert zeven jaar is de energiesector echter zeer snel veranderd en de spreekster is van oordeel dat het doorknippen van de band tussen gas- en elektriciteitsverbruik als criterium een goede zaak is. Het lid wijst er echter op dat goed zal moeten worden nagedacht over de wijze

de lire conjointement les divers éléments: il s'agira de bien insister, dans les termes de la proposition de texte et dans les développements, sur le fait que chaque contrat doit être examiné séparément et que la neutralité technologique doit être respectée dans tous les cas, y compris lorsqu'un client possède à la fois un contrat pour le gaz et pour l'électricité auprès du même fournisseur;

— en ce qui concerne la multiplication par deux du critère de la consommation, de 50 MWh à 100 MWh, l'intervenante n'a pas encore arrêté de position définitive, mais elle estime qu'il faut tout de même bien réfléchir à la question de la protection, en tant que consommateur, des PME. S'agissant de la définition de la PME ou du renvoi à cette notion dans la loi sur le gaz et l'électricité, l'intervenante fait observer que plusieurs mesures relatives à la protection du consommateur s'appliquent non seulement au consommateur individuel, mais aussi aux PME. Cela vaut tant pour la mention obligatoire sur la facture que pour la résiliation sans frais moyennant un préavis d'un mois. Tous les contrats suivent en réalité la méthodologie B-to-B, mais lorsque la PME se trouve juste en dessous de la limite fixée par la loi, elle peut résilier son contrat sans frais à condition de respecter un préavis d'un mois. Cette règle peut induire à son tour une pression à la hausse sur les tarifs. La membre propose de lister les mesures de protection du consommateur applicables aux PME et d'évaluer, pour chaque mesure, l'opportunité de leur maintien. Si l'on décide de relever le seuil à 100 MWh tout en maintenant la possibilité pour le client PME de rompre le contrat d'énergie avec un mois de préavis sans devoir verser d'indemnité de rupture, Mme Van der Straeten craint que cela entraîne une pression à la hausse sur les tarifs pour tous les consommateurs. C'est pourquoi elle souhaite avoir la possibilité de réfléchir encore davantage à la proposition formulée par M. Wollants;

— la proposition formulée oralement par M. Wollants signifie-t-elle que la définition qui figure actuellement dans la loi est maintenue et que seul le seuil de la consommation de gaz et d'électricité serait relevé? Est-il exact que la définition de la PME telle que reprise dans le texte de la proposition de loi ne serait pas retenue dans ce cas?

Aux questions et observations de ses collègues, *M. Bert Wollants (N-VA)* apporte les réponses suivantes:

— si l'on se contentait de critères portant sur le nombre de travailleurs, le chiffre d'affaires, etc., l'intervenant craint que l'on n'atteindrait pas l'objectif visé. La question de savoir comment appliquer les différents éléments concrètement suscite toutefois de nombreuses interrogations. Les comptes annuels sont publiés, mais le moment à partir duquel ces règles adaptées devront être appliquées

waarop één en ander moet worden samen gelezen: er zal bij de bewoordingen van het tekstvoorstel en in de toelichting goed moeten worden benadrukt dat elk contract afzonderlijk zal moeten worden bekeken en dat in elk geval de technologieneutraliteit moet worden nageleefd, ook wanneer een afnemer bij dezelfde leverancier zowel een gas- als een elektriciteitscontract heeft;

— over het verdubbelen van het criterium van het verbruik van 50 MWh naar 100 MWh houdt de spreekster haar visie nog even in beraad, maar zij is van oordeel dat er toch nog goed moet worden nagedacht over de vraag met betrekking tot de consumentenbescherming van de kmo's. Voor wat de definitie van de kmo of de verwijzing naar dit begrip in de gas- en elektriciteitswet betreft, wijst de spreekster erop dat een aantal maatregelen met betrekking tot de consumentenbescherming niet alleen van toepassing zijn op de individuele consument, maar ook op de kmo's. Dit geldt zowel voor wat het verplicht vermelden op de factuur betreft, als voor de kosteloze opzegging met één maand. Alle contracten volgen in feite de B-to-B methodiek, maar als de kmo net onder de bij wet vastgelegde grens zit, kan hij zijn contract kosteloos opzeggen mits het respecteren van een maand vooropzeg. Dit kan dan weer een opwaartse druk hebben op de tarieven. Het lid stelt voor dat zou worden opgelijst welke consumentenbeschermingsmaatregelen van toepassing zijn op kmo's en dat voor elke maatregel zou worden nagegaan of het wenselijk is deze maatregel te behouden. Mocht er gekozen worden voor een verhoging van de drempel tot 100 MWh en tegelijk de mogelijkheid voor de kmo-klant behouden om met een maand opzeg het energiecontract te verbreken zonder dat er een verbrekingsvergoeding moet worden betaald, dan vreest mevrouw Van der Straeten een opwaartse druk op de tarieven voor alle consumenten. Zij wenst dan ook nog verder te kunnen nadenken over het door de heer Wollants geformuleerde voorstel;

— betekent het mondeling geformuleerde voorstel van de heer Wollants dat de huidige in de wet opgenomen definitie van kmo behouden blijft en dat men enkel de drempel van het gas- en elektriciteitsverbruik zou optrekken? De in de tekst van het wetsvoorstel opgenomen definitie van kmo zou dan niet weerhouden worden?

De heer Bert Wollants (N-VA) antwoordt als volgt op de vragen en opmerkingen van de collega's:

— als men enkel zou werken met de criteria de betrekking hebben op het aantal werknemers, jaaromzet, … dan vreest de spreker dat het beoogde doel niet zal worden bereikt. Hoe één en ander concreet kan worden toegepast, roept echter wel vragen op. De jaarrekeningen worden gepubliceerd, maar het is niet altijd 100 % duidelijk vanaf welk ogenblik men deze aangepaste regels zal

n'est pas toujours clair à 100 %. Que faire par exemple lorsque des comptes annuels ne sont pas publiés? Dans un certain nombre de cas, il est possible de prolonger l'exercice comptable … M. Wollants note que selon l'avis de la FEBEG, l'application concrète suscite tout de même de nombreuses questions. C'est pourquoi il propose de réécrire la proposition de loi de sorte que les volumes de consommation soient quand même utilisés comme critère pour remédier au problème épinglé par Mme Van der Straeten. Une petite entreprise produit du zinc à petite échelle: cette production est extrêmement énergivore mais ne nécessite pas beaucoup de personnel. En vertu du critère de la taille de l'effectif, cette entreprise aurait également droit aux mesures de protection. Or, suivant la mise en garde de la CREG, cela pourrait mettre les tarifs sous pression. En effet, le fournisseur de ce client va se couvrir préalablement contre une possible cessation anticipée d'un contrat par un client qui consomme par exemple un GWh par mois. Cette réaction se répercutera sur les prix de l'énergie, car le fournisseur a dû acheter beaucoup de capacité à l'avance sur le marché de gros. Si les fournisseurs se mettent à répercuter ces risques des grands consommateurs d'énergie sur d'autres PME, on passe complètement à côté de l'objectif poursuivi.

C'est pourquoi l'auteur souhaite apporter des amendements à sa proposition de loi afin de donner plus de poids au critère du plafond de consommation. Si l'on peut éviter les plus gros risques, on évite également qu'une forte pression ne s'exerce sur les cartes tarifaires. De la sorte, on peut éviter que les fournisseurs doivent se couvrir de manière excessive parce qu'un certain nombre de grands consommateurs d'énergie relèvent de la définition de PME. En réalité, il faudrait, pour ce groupe-cible, supprimer la dispense du paiement de l'indemnité de rupture dans ce cas. C'est pourquoi M. Wollants souhaite relever le seuil de consommation à un niveau suffisant, à savoir à 100 MWh. Cette nouvelle règle doit permettre aux petits entrepreneurs de poursuivre plus facilement l'électrification, tout en veillant à ce que la comparaison entre les contrats puisse s'opérer correctement, sans que les gros risques soient répercutés sur les tarifs. En d'autres termes, la *ratio legis* est d'autoriser les petites entreprises à participer à l'évolution de l'électrification sans encourir pour autant de pénalité collective à travers une augmentation des prix de l'énergie.

M. Thierry Warmoes (PVDA-PTB) ne peut que constater à la lumière de l'exposé que la libéralisation du marché de l'électricité a donné lieu à des réglementations particulièrement complexes.

moeten toepassen. Wat doet men bijvoorbeeld met een jaarrekening die niet wordt gepubliceerd? Er zijn in een bepaald aantal gevallen mogelijkheden om een verlengd boekjaar te hebben, … Uit het advies van FEBEG leert de spreker dat de concrete toepassing toch wel heel wat vragen oproept. Daarom stelt de heer Wollants voor om het wetsvoorstel in die zin te herschrijven dat men toch de verbruikscijfers zou nemen als het criterium om het door mevrouw Van der Straeten aangehaalde probleem te ondervangen. Een kleine onderneming heeft een kleinschalige productie van zink: dit is zeer energie-intensief maar daarvoor heeft men niet veel personeel voor nodig. Omwille van het criterium van het aantal personeelsleden zou een dergelijk bedrijf ook recht hebben op de beschermingsmaatregelen. Dit kan, zoals de CREG ook waarschuwt, een druk leggen op de tarieven. Immers, de leverancier van een dergelijke klant zal zich vooraf indekken tegen een mogelijk voortijdig beëindigen van een contract door een klant die bijvoorbeeld een GWh per maand verbruikt. Dit heeft dan gevolgen voor de energieprijzen, want de leverancier heeft wel op voorhand heel wat capaciteit op de groothandelsmarkt moeten aankopen. Als de leveranciers deze risico's van grote energieafnemers gaan doorrekenen in de factuur van andere kmo's, dan schiet dit volledig voorbij aan het beoogde doel.

Het is om die reden dat de auteur zijn wetsvoorstel wenst te amenderen om meer gewicht te geven aan het criterium van het verbruiksplafond. Als men de grootste risico's kan vermijden, vermijdt men ook de grote druk op de tariefkaarten. Op deze wijze kan worden vermeden dat de leveranciers zich overmatig moeten indekken omdat een aantal grote energie-afnemers onder de definitie van kmo ressorteren. Voor deze doelgroep zou men dan eigenlijk de vrijstelling van het betalen van een verbrekingsvergoeding moeten opheffen. Het is om die reden dat de heer Wollants de verbruiksdrempel voldoende hoog wenst te plaatsen, met name op 100 MWh. Deze nieuwe regeling moet toelaten dat de kleine ondernemers zich gemakkelijker verder zullen elektrificeren en dat ook de vergelijkbaarheid van de contracten de juiste richting uitgaat, weliswaar zonder dat de grote risico's mee worden doorgerekend in de tarieven. Met andere woorden, de *ratio legis* is de kleine ondernemingen toe te laten mee te stappen in de evolutie van de elektrificatie zonder dat zij daarvoor collectief zouden worden gepenaliseerd door het verhogen van de energieprijzen.

De heer Thierry Warmoes (PVDA-PTB) kan niet anders dan vaststellen uit het betoog dat de liberalisering van de elektriciteitsmarkt toch wel tot zeer complexe regelgevingen heeft geleid.

Faisant suite aux clarifications apportées par M. Wollants, *Mme Tinne Van der Straeten (Ecolo-Groen)* précise qu'il ne peut être question d'inscrire une indemnité de rupture dans la loi. Cela ne cadre pas dans un marché B-to-B. La PME conclut un contrat sur un marché B-to-B et est soumise aux règles qui prévalent sur ce marché. La membre avance dès lors la possibilité de conserver le mot "PME" dans les dispositions relatives au préavis. C'est une question qu'il faut également examiner plus en détail. En outre, en ce qui concerne la proposition de doubler le seuil de consommation à 100 MWh, la membre se demande quel type d'entreprise relèverait désormais de la définition. Elle estime que les dispositions réglementant les relations B-to-C ne peuvent pas être transposées purement et simplement à un contexte B-to-B. Trouver le bon équilibre en la matière sera un vrai casse-tête.

L'intervenante souligne en outre que la libéralisation du marché de l'électricité a conduit à des baisses de prix spectaculaires. Les lois qui régissent le marché de l'électricité et du gaz sont effectivement complexes, surtout si l'on tient compte du fait que des dispositions issues d'autres lois doivent aussi être appliquées en même temps que la législation sur le gaz et l'électricité. Qui plus est, libéralisation ne veut pas dire déréglementation. Une réglementation efficace permet de contrôler les excès du marché libéral.

M. Bert Wollants (N-VA) précise encore que certaines petites entreprises, du fait de leur situation particulière, consomment tout de même souvent davantage d'électricité que le seuil de 50 MWh fixé dans la loi. En fait, ce seuil a été fixé de manière relativement arbitraire et a ensuite servi de norme pour la consommation moyenne dans toutes les publications qui sont parues à ce sujet. La CREG, elle aussi, utilise cette norme comme consommation moyenne d'une PME, bien que ce chiffre ne corresponde pas forcément à la consommation d'énergie réelle moyenne d'une PME. À cet égard, M. Wollants renvoie au projet, cité dans les développements (DOC 55 0703/001, p. 4-5) de la proposition de loi, qui a été mené par la *Vlaams Agentschap voor innoveren en ondernemen* (VLAIO): en 2017-2018, la VLAIO a mené un projet axé sur les PME en matière de scans énergétiques. Il est ressorti de cette analyse que seul un pour cent des entreprises étudiées avaient une consommation d'électricité inférieure à 50 MWh/an et que seuls dix-huit pour cent consommaient moins que le seuil de 100 MWh de gaz naturel. En ce qui concerne le doublement du seuil actuel de consommation qu'il propose, le membre présume que celui-ci ne va pas entraîner un élargissement significatif du groupe-cible. De nombreux éléments dépendent de la situation concrète des petites entreprises et de la mesure dans laquelle elles

Mevrouw Tinne Van der Straeten (Ecolo-Groen) antwoordt nog op de verduidelijkingen van de heer Wollants dat het niet de bedoeling kan zijn om een verbrekingsvergoeding in te schrijven in de wet. Dit past niet in een B-to-B-markt. De kmo sluit een contract af op een B-to-B-markt en wordt geconfronteerd met de regels die op deze markt van toepassing zijn. Het lid oppert dan ook de mogelijkheid dat men in de bepalingen met betrekking tot de vooropzeg het woord "kmo" moet laten staan. Het is een vraag die ook nader moet worden onderzocht. Voorts vraagt het lid zich, met betrekking tot het voorstel om de verbruikersdrempel te verdubbelen tot 100 MWh, af welk type ondernemingen nu wel onder de definitie zal ressorteren en voorheen niet. Bepalingen die B-to-C-verhoudingen regelen, zijn haar inziens niet zomaar transponeerbaar naar een B-to-B-context. Het zal een uitdaging zijn om ter zake een goed evenwicht te vinden.

Voorts onderlijnt de spreekster dat de liberalisering van de elektriciteitsmarkt heeft geleid tot enorme prijsverlagingen. De gas- en elektriciteitswetten zijn inderdaad complex, zeker als men er rekening mee houdt dat bepalingen in andere wetten ook tegelijkertijd met de gas- en elektriciteitswet moeten worden toegepast. Bovendien betekent liberalisering niet hetzelfde als deregulering. Een goede regulering kan de excessen van de liberale markt onder controle brengen.

De heer Bert Wollants (N-VA) verduidelijkt nog dat bepaalde kleine ondernemingen, afhankelijk van hun eigen specifieke situatie, toch vaak meer elektriciteit verbruiken dan de bij de wet vastgelegde drempel van 50 MWh. De drempel van 50 MWh werd in feite nogal arbitrair vastgesteld. Deze norm werd vervolgens ook als norm voor gemiddeld verbruik opgenomen in alle publicaties die daarover zijn verschenen. Ook de CREG hanteert deze norm als gemiddeld gebruik door een kmo. Nochtans komt dit getal niet noodzakelijk overeen met het reële gemiddelde energieverbruik door een kmo. In dit verband verwijst de heer Wollants naar het in de toelichting (DOC 55 0703/001, blz. 4-5) bij het wetsvoorstel geciteerde project van het Vlaams Agentschap voor innoveren en ondernemen (VLAIO): in 2017-2018 voerde VLAIO een project rond energiescans uit, gericht op kmo's. Uit deze scan bleek dat er een onderling zeer verschillend energieverbruik bestaat bij kmo's, maar dat slechts één procent van de onderzochte bedrijven een elektriciteitsverbruik had dat lager was dan 50 MWh/jaar en slechts achttien procent minder dan de drempel van 100 MWh aardgas per jaar verbruikt. Bij de door het lid voorgestelde verdubbeling van de bestaande verbruiksdrempel, gaat hij ervan uit dat dit niet zal leiden tot een significante verruiming van de doelgroep. Veel hangt af van de concrete situatie van

décideront de poursuivre l'électrification. Il admet que le choix de fixer le seuil de consommation à 100 MWh est tout aussi arbitraire que celui qui a été fait par le passé, à savoir 50 MWh. Cette valeur devrait néanmoins donner plus de latitude à un certain nombre de PME pour jouer pleinement la carte de l'électrification. La seule mesure de protection qui pèse dans cette évolution est la possibilité de changer de fournisseur sans frais, à condition de respecter un préavis d'un mois. Pour le reste, la notion de "PME" n'est pratiquement plus mentionnée dans la loi sur le gaz et l'électricité, hormis en ce qui concerne une simplification de la facture d'électricité.

Mme Tinne Van der Straeten (Ecolo-Groen) ajoute qu'à cet égard une disposition a également été incluse concernant la mission de la CREG qui consiste à évaluer le rapport entre les coûts et la marge bénéficiaire. Cet aspect doit être examiné de manière plus approfondie. Par ailleurs, le délai de préavis actuel d'un mois pourrait éventuellement être porté à trois mois.

III. — **DISCUSSION DES ARTICLES**

Article 1er

Cet article concerne la répartition constitutionnelle des compétences. Il ne donne lieu à aucune observation.

Art. 2 et 3

M. Bert Wollants (N-VA) présente *l'amendement n° 1* (DOC 55 0703/002), qui tend à modifier l'article 2, ainsi que *l'amendement n° 2*, qui tend à modifier l'article 3.

Cet amendement vise à remplacer le 63° proposé par ce qui suit: "63° P.M.E.: les clients finals présentant une consommation annuelle de moins de 100 MWh de gaz pour l'ensemble, par client final, de leurs points de raccordement au réseau de transport et/ou de distribution.".

L'auteur précise que cet amendement doit être lu conjointement avec l'amendement n° 2 à l'article 3 ainsi qu'avec l'amendement n° 3, lequel tend à insérer un article 5 (nouveau) concernant l'entrée en vigueur de la loi.

Compte tenu des différents avis qui ont été rendus sur le texte de la proposition de loi (voir annexes), ainsi que des observations formulées par les collègues au cours de la discussion générale, il est proposé ce qui suit:

de kleine ondernemingen en in welke mate zij zullen opteren voor een verdere elektrificatie. Toegegeven, de keuze om de verbruiksdrempel te plaatsen op 100 MWh is even arbitrair als de keuze in het verleden voor een verbruiksdrempel op 50 MWh. Maar het zou een aantal kmo's toch meer marge geven om volop in te zetten op elektrificatie. De enige beschermingsmaatregel die weegt in deze evolutie, is de kosteloze overstapmogelijkheid, mits het respecteren van één maand vooropzeg. Voor het overige wordt het begrip "kmo" zo goed als niet meer vermeld in de gas- en elektriciteitswet, behalve met betrekking tot een vereenvoudiging van de elektriciteitsfactuur.

Mevrouw Tinne Van der Straeten (Ecolo-Groen) vult aan dat er ook nog een bepaling is opgenomen in dit verband betreffende de taak van de CREG om de verhouding tussen kosten en marge te beoordelen. Dit moet verder worden nagekeken. Voorts zou de huidige opzegtermijn van één maand eventueel kunnen worden opgetrokken naar drie maanden.

III. — **ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING**

Artikel 1

Dit artikel betreft de grondwetgevende bevoegdheidsverdeling. Over dit artikel worden geen opmerkingen gemaakt.

Art. 2 en 3

De heer Bert Wollants (N-VA) dient *het amendement nr. 1* (DOC 55 0703/002) in, tot wijziging van artikel 2, en *het amendent nr. 2* tot wijziging van artikel 3.

Dit amendement stelt voor de voorgestelde bepaling onder 63° te vervangen als volgt: "63° kmo: de eindafnemers met een jaarlijks verbruik van minder dan 100 MWh gas voor het geheel, per eindafnemer, van hun toegangspunten op het transmissie-/ vervoersnet en/of distributienet.".

De auteur verduidelijkt dat dit amendement moet worden samen gelezen met het amendement nr. 2 op het artikel 3 en het amendement nr. 3 dat een nieuw artikel 5 invoert betreffende de in werking treding.

Gelet op de verschillende adviezen op het wetsvoorstel (zie bijlagen) en gelet op de door de collega's geformuleerde opmerkingen tijdens de algemene bespreking, wordt het volgende voorgesteld:

— le seuil pour la consommation d'électricité est porté à 100 000 kWh. On offre ainsi la possibilité aux PME de procéder à l'électrification sans pour autant perdre le bénéfice des mesures de protection prévues par la loi. Par ailleurs, on évite ainsi au maximum les effets secondaires négatifs tout en simplifiant le contrôle effectif par les fournisseurs;

— la consommation d'électricité sera séparée de la consommation de gaz naturel, comme proposé précédemment;

— le seuil sera maintenu pour le gaz naturel. S'agissant du gaz, il existe encore une multitude de possibilités pour réduire la consommation. Il semble dès lors justifié de permettre aux petits entrepreneurs d'examiner cette question plus en profondeur en vue de faciliter le changement de fournisseur.

Pour le reste, M. Wollants renvoie à la justification écrite des amendements n°s 1 et 2 (DOC 55 0703/002, p. 3 et suivantes).

Mme Tinne Van der Straeten (Ecolo-Groen) souligne qu'elle a retenu de la discussion générale que l'idée était de favoriser les PME qui investissent dans l'électrification et donc de maintenir le seuil de consommation de gaz à 50 MWh.

Mme Leen Dierick (CD&V) déclare que le texte des amendements présentés par M. Wollants répond clairement aux observations formulées par les parties prenantes. La nouvelle définition apporte également beaucoup plus de clarté pour les fournisseurs d'énergie. En doublant le seuil de consommation, un plus grand nombre de PME pourront bénéficier des mesures de protection. Quel en sera l'impact financier pour les fournisseurs, sachant que ceux-ci sont déjà en difficulté sur le marché de l'énergie?

M. Thierry Warmoes (PVDA-PTB) estime que les amendements présentés par M. Wollants modifient profondément le caractère de la proposition de loi initiale: l'intention initiale était en effet d'adapter la définition même de la notion de PME. Les amendements optent pour la voie de l'augmentation de la limite de consommation, ce qui pourrait entraîner une hausse des prix. L'intervenant renvoie dans ce contexte à l'avis de la CREG. Toutefois, la CREG n'a pas encore eu l'occasion de faire un calcul concret à ce sujet. Pour cette raison, l'intervenant suggère que les amendements soient également soumis pour avis à la CREG.

M. Kris Verduyckt (sp.a.) répète que son groupe souscrit à la *ratio legis* de la proposition de loi. Les PME sont et resteront le moteur de notre société. Mais il comprend,

— de drempel voor elektriciteitsverbruik wordt opgetrokken tot 100 000 kWh. Hierdoor wordt de kmo's de mogelijkheid geboden om effectief te elektrificeren zonder daardoor de bij wet vastgelegde beschermingsmaatregelen te verliezen; op deze wijze worden negatieve neveneffecten maximaal vermeden, en is effectieve controle door de leveranciers eenvoudiger;

— de band tussen elektrisch verbruik en aardgasverbruik wordt doorgeknipt, zoals ook eerder voorgesteld;

— de drempel voor aardgas wordt behouden. Voor gas zijn er nog heel wat mogelijkheden om het verbruik te verminderen. Het lijkt dan ook verstandig om kleine ondernemers dit verder te laten onderzoeken om makkelijker te kunnen overschakelen van leverancier.

Voor het overige verwijst de heer Wollants naar de schriftelijke verantwoording bij de amendementen nrs. 1 en 2 (DOC 55 0703/002, blz .3 e.v.).

Mevrouw Tinne Van der Straeten (Ecolo-Groen) wijst erop dat zij uit de algemene bespreking heeft onthouden dat het de intentie was om de kmo's die inzetten op elektrificatie te bevoordelen en dan ook de drempel voor gasverbruik op 50 MWh te behouden.

Mevrouw Leen Dierick (CD&V) verklaart dat de teksten van de door de heer Wollants ingediende amendementen duidelijk tegemoetkomen aan de door de *stakeholders* geformuleerde opmerkingen. De nieuwe definitie schept ook veel meer duidelijkheid voor de energieleveranciers. Door het verdubbelen van de verbruiksdrempel, zullen meer kmo's van de beschermingsmaatregelen kunnen genieten. Wat is hiervan de financiële impact voor de leveranciers, die het toch reeds moeilijk hebben op de energiemarkt?

De heer Thierry Warmoes (PVDA-PTB) is van oordeel dat de door de heer Wollants ingediende amendementen het karakter van het initiële wetsvoorstel grondig wijzigen: oorspronkelijk was het de bedoeling om de definitie van kmo zelf aan te passen. Met de amendementen wordt geopteerd voor de piste om de verbruikersgrens te verhogen. Dit zou kunnen leiden tot prijsstijgingen. In dit verband verwijst de spreker naar het advies van de CREG. De CREG heeft echter nog niet de mogelijkheid gehad hierover een concrete berekening te maken. Daarom stelt het lid voor om ook de amendementen voor advies aan de CREG voor te leggen.

De heer Kris Verduyckt (sp.a) herhaalt dat zijn fractie akkoord gaat met de *ratio legis* van het wetsvoorstel. Kmo's zijn en blijven de motor van onze samenleving.

à la lecture de l'avis de la FEBEG, qu'il est très difficile, dans la pratique, d'utiliser la définition européenne d'une PME. Il semble donc logique d'opter à nouveau pour une limite de consommation (majorée). M. Verduyckt estime toutefois que tant les 100 MWh que les 50 MWh semblent être des limites plutôt arbitraires. Y a-t-il des études qui peuvent justifier ou étayer le choix du seuil de 100 MWh?

La solution proposée en ce qui concerne la séparation entre le gaz et l'électricité pourrait-elle avoir pour effet qu'une différence de traitement à l'égard du gaz et de l'électricité sera inscrite dans la loi? Une telle différence de traitement ne pourrait-elle pas représenter une plus grande complexité (administrative) pour les PME?

L'intervenant souhaite enfin obtenir des précisions concernant le passage suivant de la justification des amendements n°s 1 et 2: "absence d'inégalité de traitement entre les consommateurs de gaz naturel, d'une part, et les consommateurs de mazout de chauffage, d'autre part" (DOC 55 0703/002).

M. Vincent Van Quickenborne (Open Vld), président, demande si l'interprétation suivante des applications concrètes de la nouvelle réglementation est correcte:

— si une PME consomme moins de 100 MWh d'électricité et moins de 100 MWh de gaz naturel sur une base annuelle, cette PME bénéficiera des mesures de protection prévues par la loi pour les deux sources d'énergie;

— si une PME consomme moins de 100 MWh d'électricité mais plus de 100 MWh de gaz naturel, elle ne bénéficiera des mesures de protection que pour son contrat d'électricité;

— si une PME consomme plus de 100 MWh d'électricité mais moins de 100 MWh de gaz naturel, elle ne bénéficiera des mesures de protection que pour son contrat de gaz naturel.

M. Bert Wollants (N-VA) répond comme suit aux questions et observations des membres de la commission:

— en ce qui concerne l'impact financier pour les fournisseurs: c'est précisément cette préoccupation qui a dicté le choix d'instaurer un seuil de consommation au lieu de travailler avec les critères déjà évoqués pour définir une PME; l'un des inconvénients du fait de travailler avec les trois critères établis dans les directives européennes est qu'il est théoriquement possible – et cela se produirait certainement dans la pratique – que des PME répondant aux critères de l'Union européenne aient néanmoins une consommation d'énergie très élevée. Dans ce cas, le risque pour les fournisseurs pourrait être beaucoup

Maar hij begrijpt uit het advies van FEBEG dat het zeer moeilijk is om in de praktijk te werken met de Europese definitie van kmo. Het lijkt dan ook een logische stap om opnieuw te opteren voor een (verhoogde) verbruikersgrens. Nochtans lijken zowel de 50 MWh als de 100MWh eerder arbitraire grenzen te zijn. Zijn er studies die de keuze voor de drempel van 100 MWh kunnen rechtvaardigen of staven?

Heeft de voorgestelde oplossing voor de splitsing van gas en elektriciteit als gevolg dat er een verschillende behandeling in de wet kan worden ingeschreven voor gas en elektriciteit? Kan dit leiden tot meer (administratieve) complexiteit voor de kmo's?

Tot slot wenst het lid meer duiding bij de volgende passage in de toelichting bij de amendementen nrs. 1 en 2: "geen ongelijke behandeling tussen aardgasgebruikers aan de ene kant en stookoliegebruikers aan de andere kant" (DOC 55 0703/002).

Vincent Van Quickenborne (Open Vld), voorzitter, vraagt of de volgende concrete toepassingen van de nieuwe regelgeving juist zijn geïnterpreteerd als volgt:

— als een kmo minder dan 100 MWh elektriciteit en minder dan 100 MWh aardgas verbruikt op jaarbasis, geniet deze kmo voor beide energiebronnen van de bij de wet voorziene beschermingsmaatregelen;

— als een kmo minder dan 100 MWh elektriciteit verbruikt maar meer dan 100 MWh aardgas, dan geniet de kmo enkel de beschermingsmaatregelen voor het elektriciteitscontract;

— als een kmo meer dan 100 MWh elektriciteit verbruikt maar minder dan 100 MWh aardgas, dan geniet de kmo enkel de beschermingsmaatregelen voor het aardgascontract?

De heer Bert Wollants (N-VA) antwoordt als volgt op de vragen en opmerkingen van de commissieleden:

— voor wat de financiële impact voor de leveranciers betreft: het is juist omwille van die bezorgdheid dat er wordt geopteerd voor het invoeren van een verbruiksdrempel in plaats van te werken met de eerder vermelde criteria tot definiëring van een kmo; immers, één van de nadelen van het werken met de drie criteria die in de Europese richtlijnen zijn opgenomen, is dat het theoretisch mogelijk is – en ook in de praktijk zal gebeuren – dat kmo's die wél voldoen aan de criteria van de Europese Unie toch een zeer hoog energieverbruik hebben. Dit kan er mogelijk toe leiden dat de risico' s

plus grand que si l'on travaille sur la base d'un seuil fixé par la loi. En fixant la limite à 100 MWh, le risque est en tout cas clairement délimité, ce qui devrait permettre d'éviter autant que possible aux fournisseurs de subir les effets négatifs des augmentations de prix par rapport aux propositions initiales. L'auteur des amendements a présenté cette piste au secteur des fournisseurs d'énergie et ceux-ci ont clairement préféré cette solution à celle prévue dans la proposition de loi initiale;

— en ce qui concerne les 50 ou 100 MWh pour la consommation de gaz: la loi actuelle comporte un double critère: 50 MWh pour l'électricité et 100 MWh pour le gaz. Par rapport à la législation actuelle, la proposition de loi ne change rien en ce qui concerne le seuil de 100 MWh pour le gaz. Elle prévoit seulement de supprimer le lien entre le gaz et l'électricité. Alors qu'auparavant, les seuils étaient fixés à 100 MWh pour le gaz et à 50 MWh pour l'électricité, il est maintenant proposé d'établir un seuil de 100 MWh deux fois: un seuil dans la loi sur l'électricité et un autre seuil dans la loi sur le gaz;

— concernant l'égalité de traitement entre les consommateurs de gaz naturel et les consommateurs de mazout: aujourd'hui, il existe une inégalité de fait; si une PME consomme moins de 50 MWh d'électricité par an et plus de 100 MWh de gaz naturel, cette PME ne bénéficie pas des mesures de protection, tandis qu'une PME qui a le même type de consommation mais qui dispose d'une chaudière non pas au gaz naturel mais au mazout a bel et bien droit aux mesures de protection légales. En d'autres termes, il existe actuellement une inégalité de traitement entre ces deux types de combustibles fossiles. En coupant le lien entre la consommation de gaz naturel et d'électricité, les utilisateurs de mazout ne sont plus favorisés. En d'autres termes, si, à l'avenir, une PME consomme moins de 100 MWh d'électricité par an, elle bénéficiera des mesures de protection pour son contrat d'électricité;

— il n'est pas exact de prétendre que si une PME reste sous le seuil de 100 MWh pour sa consommation d'électricité mais dépasse ce seuil pour le gaz, elle pourrait résilier son contrat de gaz dans les mêmes conditions que son contrat d'électricité. Ce n'est pas le but: le lien entre les deux contrats est complètement rompu;

— en réaction à la suggestion de M. Warmoes de demander un avis complémentaire sur les implications financières de la proposition en ce qui concerne le relèvement du seuil de consommation, M. Wollants explique que la formule qu'il propose répond précisément dans une très large mesure aux observations formulées dans l'avis de la CREG; le secteur des fournisseurs d'énergie

bij de leveranciers veel hoger zouden zijn dan wanneer men met een bij wet vastgelegde grens werkt. Door de grens op 100 MWh vast te leggen, wordt in elk geval het risico duidelijk afgelijnd zodat voor de leveranciers de nadelige effecten van de prijsstijgingen zoveel mogelijk worden vermeden ten opzichte van de initiële voorstellen. De auteur heeft deze piste afgetoetst met de sector van de energieleveranciers en zij verkozen duidelijk deze oplossing boven hetgeen in het initiële wetsvoorstel is bepaald;

— 50 of 100 MWh voor gasverbruik: in de huidige wet is een dubbel criterium opgenomen: 50 MWh voor elektriciteit en 100MWh voor gas: aan de drempel van 100 MWh voor gas verandert het wetsvoorstel niets ten opzichte van de huidige regelgeving; er wordt enkel voorzien in het losmaken van de band tussen gas en elektriciteit: waar dit vroeger reeds 100 MWh was voor gas en 50 MWh voor elektriciteit, wordt er voortaan tweemaal een drempel van 100 MWh ingevoerd: één drempel in de elektriciteitswet en één drempel in de gaswet;

— gelijke behandeling aardgasgebruikers en stookoliegebruikers: vandaag is deze ongelijkheid een feit: als een kmo jaarlijks minder dan 50 MWh elektriciteit verbruikt en meer dan 100 MWh aardgas, dan geniet deze kmo niet van de beschermingsmaatregelen; een kmo die hetzelfde verbruikspatroon heeft, maar die geen aardgasketel, maar een stookolieketel heeft, heeft vandaag wel recht op de wettelijke beschermingsmaatregelen. Momenteel bestaat er met andere woorden een ongelijke behandeling tussen de twee types van fossiele brandstoffen. Door het doorknippen van de band in verbruik van aardgas en elektriciteit, worden stookoliegebruikers niet langer bevoordeeld. Als een kmo met andere woorden in de toekomst minder dan 100 MWh per jaar elektriciteit verbruikt, zal hij genieten van de beschermingsmaatregelen voor wat zijn elektriciteitscontract betreft;

— het is niet zo dat als de kmo onder de grens van 100 MWh elektriciteitsverbruik blijft en voor gas boven deze grens uitkomt, deze kmo zijn gascontract zou kunnen verbreken aan dezelfde voorwaarden als zijn elektriciteitscontract. Dit is niet de bedoeling: de band tussen beide contracten wordt volledig doorgeknipt;

— op de suggestie van collega Warmoes om een bijkomend advies te vragen over de financiële implicaties van het voorstel met betrekking tot het verhogen van de verbruiksdrempel, antwoordt de heer Wollants dat dit voorstel juist in hoge mate tegemoetkomt aan de opmerkingen in het advies van de CREG; ook de sector van de energieleveranciers reageerde positief

a également réagi positivement à cette proposition. M. Wollants estime dès lors qu'un avis complémentaire de la CREG n'est pas nécessaire.

Mme Tinne Van der Straeten (Ecolo-Groen) est également d'avis qu'un avis complémentaire de la CREG n'est pas nécessaire.

Mme Melissa Hanus (PS) souhaite tout de même plus de précisions au sujet du nombre de PME qui pourront bénéficier de la nouvelle réglementation et qui ne peuvent pas en bénéficier à présent en raison du seuil de consommation inférieur pour l'électricité. Quel est l'éventuel impact budgétaire de la proposition de loi?

M. Bert Wollants (N-VA) précise que les données actuelles ne permettent pas d'indiquer à combien de PME s'appliquera la nouvelle réglementation parce que nous sommes actuellement en pleine phase de transition énergétique, dans le cadre de laquelle on mise de plus en plus sur l'électrification. Ce n'est qu'au stade de la mise en œuvre qu'il apparaîtra clairement combien de PME pourront bénéficier des nouvelles mesures de protection. Le membre prévoit qu'un nombre croissant de PME investiront dans des pompes à chaleur et des voitures de société électriques au cours des mois et des années à venir. S'agissant de la question relative à l'impact budgétaire, M. Wollants répond que la définition de PME n'est utilisée – ni dans la loi sur l'électricité, ni dans la loi sur le gaz – d'une quelconque manière qui aurait un impact sur le budget de l'État. Trois éléments sont actuellement associés à la définition de PME, à savoir: la facture et sa transparence, le mécanisme du "filet de sécurité" et la possibilité de changer de fournisseur d'énergie sans payer une indemnité de rupture après avoir respecté un délai de résiliation de 30 jours. Ces trois éléments n'ont aucun impact sur le budget fédéral. Ils n'ont un effet que sur la manière dont les fournisseurs d'énergie doivent aborder leurs clients et sur les droits des clients que ces fournisseurs doivent respecter.

Mme Tinne Van der Straeten (Ecolo-Groen) ajoute encore que la proposition de loi implique qu'une série de mesures qui s'appliquent aux consommateurs résidentiels pourront également être appliquées à un plus grand groupe de PME. L'une des principales mesures est celle qui permettra à ces PME de résilier leur contrat sans frais moyennant un mois de préavis. C'est une bonne chose pour une multitude de petites entreprises. La membre espère dès lors qu'un grand nombre de PME pourront bénéficier de la réglementation élargie. La *ratio legis* qui la sous-tend est de faire en sorte que les PME poursuivent l'électrification sans pâtir financièrement de ce choix.

op het voorstel. Het lid is dan ook van oordeel dat een bijkomend advies van de CREG niet nodig is.

Ook *mevrouw Tinne Van der Straeten (Ecolo-Groen)* is van oordeel dat een bijkomend advies van de CREG niet noodzakelijk is.

Mevrouw Melissa Hanus (PS) wenst toch nog meer duidelijkheid over het aantal kmo's dat van de nieuwe regeling zal kunnen genieten en die dat op vandaag niet kunnen omwille van de lagere verbruiksdrempel voor elektriciteit. Wat is de eventuele budgettaire impact van het wetsvoorstel?

De heer Bert Wollants (N-VA) verduidelijkt dat het op basis van de huidige gegevens niet mogelijk is om aan te geven op hoeveel kmo's de nieuwe regeling van toepassing zal zijn. De reden hiervoor is dat men vandaag volop in een energietransitie zit waarbij er meer en meer wordt ingezet op elektrificatie. Het is pas bij toepassing dat duidelijk zal worden hoeveel kmo's van de nieuwe beschermingsmaatregelen zullen kunnen genieten. Het lid verwacht dat meer kmo's de volgende maanden en jaren zullen investeren in warmtepompen en elektrische bedrijfswagens. Voor wat de vraag met betrekking tot de budgettaire impact betreft, antwoordt de heer Wollants dat de definitie voor kmo – en dit noch in de elektriciteitswet, noch in de gaswet – op geen enkele wijze wordt gebruikt waardoor er een impact zou zijn op het overheidsbudget. Er zijn op dit ogenblik drie elementen die zijn vastgeklikt aan de definitie van kmo: de factuur en de transparantie ervan, het vangnetmechanisme en de mogelijkheid om van energieleverancier te wijzigen zonder het betalen van een verbrekingsvergoeding na 30 dagen opzegtermijn te hebben gerespecteerd. Er is voor deze drie elementen geen enkele budgettaire weerslag voor de federale begroting. Dit heeft enkel een effect op de wijze waarop de energieleveranciers hun klanten moeten benaderen en welke rechten van de klanten deze leveranciers moeten eerbiedigen.

Mevrouw Tinne Van der Straeten (Ecolo-Groen) voegt nog toe dat de implicatie van het wetsvoorstel is dat een aantal bepalingen die van toepassing zijn op de residentiële gebruikers, ook zullen kunnen worden toegepast op een grotere groep van kmo's. Een van de belangrijkste bepalingen is dat deze kmo's kosteloos hun overeenkomst kunnen opzeggen mits één maand vooropzeg. Dit is een positieve zaak voor heel wat kleine ondernemingen. Het lid hoopt dan ook dat heel wat kmo's van de verruimde regeling zullen kunnen genieten. De *ratio legis* is ervoor te zorgen dat de kmo's zullen blijven inzetten op verdere elektrificatie zonder dat zij van deze keuze financieel nadeel zouden ondervinden.

M. Thierry Warmoes (PVDA-PTB) indique ne pas être opposé à l'objectif de la proposition de loi, c'est-à-dire donner un ballon d'oxygène financier aux PME qui investissent dans la transition énergétique. L'intervenant revient cependant sur l'avis écrit de la CREG et cite plus précisément son point 7: "Avec la définition proposée de PME, un plus grand groupe d'entreprises pourront utiliser, entre autres, le droit de résiliation sans frais, ce qui pourrait encourager les fournisseurs à augmenter leurs prix, car il y a un transfert de risque des consommateurs aux fournisseurs. Il n'est pas possible d'estimer à ce stade à combien s'élèvera cette augmentation de prix." (Voir *infra* annexe 1).

L'intervenant estime qu'il ne peut être question que ce que l'on donne d'un côté aux PME soit répercuté de l'autre sur les utilisateurs résidentiels, à savoir tous les ménages de ce pays. C'est inadmissible. L'intervenant considère dès lors qu'un avis supplémentaire de la CREG est souhaitable.

Il va de soi que le nombre de PME qui pourront bénéficier de l'application de la nouvelle législation est appelé à évoluer. Il doit toutefois être possible de fournir un instantané de la situation.

Mme Tinne Van der Straeten (Ecolo-Groen) répond encore comme suit aux observations de M. Warmoes. Sur le marché libéralisé et réglementé de l'énergie, ce sont les fournisseurs qui fixent les prix. À cet égard, ils tiendront compte des risques existants, tels que la résiliation anticipée d'un contrat par un client. Il est possible de réduire ce risque en concluant des contrats d'une durée d'un an, par exemple, au lieu de contrats de plus longue durée. Les clients sont gagnants grâce à la liberté contractuelle. En ce qui concerne la proposition de demander un avis supplémentaire de la CREG à cet égard, la membre présume que la CREG pourra difficilement réaliser des calculs en la matière. Il faut savoir clairement comment les prix sont fixés. Il faut en outre garder à l'esprit que la concurrence est très forte sur le marché B-to-C. De nombreux acteurs de petite taille, dont les frais généraux sont inférieurs à ceux d'autres fournisseurs de plus grande taille, sont en effet actifs sur ce marché. L'acquisition est à ce point forte que le transfert est possible en soi, mais la concurrence du marché B-to-C pourrait également l'atténuer. La membre lit dès lors l'avis de la CREG comme suit: il y aura par définition un transfert de 1 pour 1, mais le législateur ne peut pas anticiper chaque mouvement sur le marché. Il est en outre évident que le marché réagit à chaque modification de la loi sur le gaz ou l'électricité ou de l'accord concernant le consommateur. Il est impossible pour le législateur de remédier à toutes les failles imaginables.

De heer Thierry Warmoes (PVDA-PTB) verklaart het doel van het wetsvoorstel – met name meer financiële ademruimte geven aan de kmo's die investeren in de energietransitie – niet ongenegen te zijn. Maar de spreker komt terug op het schriftelijk advies van de CREG en citeert meer bepaald punt 7 van dit advies: "Met de voorgestelde definitie van kmo zal een grotere groep van bedrijven onder andere gebruik kunnen maken van het kosteloos opzeggingsrecht, wat de leveranciers er mogelijk toe zal kunnen aanzetten om hun prijzen te verhogen omdat er een risicotransfer is van de consumenten naar de leveranciers. Hoeveel deze prijsverhoging zal bedragen is op dit ogenblik niet in te schatten." (zie *infra* bijlage 1).

Het kan voor de spreker niet de bedoeling zijn dat wat men aan de ene kant aan de kmo's geeft, aan de andere kant laat betalen door de residentiële gebruikers, met andere woorden alle gezinnen van dit land. Dit mag niet de bedoeling zijn. Daarom dat de spreker een bijkomend advies van de CREG wenselijk vindt.

Uiteraard zal er een evolutie zijn voor in het aantal kmo's dat voor de toepassing van de nieuwe regeling in aanmerking zal komen, maar het moet toch mogelijk zijn om een momentopname weer te geven.

Mevrouw Tinne Van der Straeten (Ecolo-Groen) antwoordt nog als volgt op de opmerkingen van de heer Warmoes. Zo werkt de gereguleerde vrijgemaakte energiemarkt: de leveranciers zorgen voor de prijszetting. Zij zullen hierbij rekening houden met bestaande risico's, zoals de voortijdige opzegging van een contract door een klant. Dit risico kan worden gemilderd door bijvoorbeeld contracten te sluiten met een looptijd van één jaar in de plaats contracten met een looptijd voor een lagere termijn. De klanten winnen door de contractvrijheid. Voor wat betreft het voorstel voor een bijkomend advies van de CREG in dit verband, vermoedt het lid dat de CREG hierover moeilijk berekeningen zal kunnen maken. Men moet een duidelijk inzicht hebben in de wijze waarop de prijszetting tot stand komt. Men mag daarenboven niet uit het oog verliezen dat er op de B-to-C-markt heel wat concurrentie is. Er zijn op deze markt veel kleine spelers actief die minder *overhead*kosten hebben dan de andere, grotere leveranciers. De acquisitie is zodanig sterk dat de transfer op zich mogelijk is, maar dat de concurrentie van de B-to-C-markt dat ook wel zou kunnen milderen. Het lid leest het advies van de CREG dan ook als volgt: er zal per definitie een 1 op 1 transfer zijn, maar de wetgever kan niet anticiperen op elke beweging op de markt. Bovendien is het evident dat de markt reageert bij elke wijziging aan de elektriciteit- of gaswet of aan het consumentenakkoord. Het is voor de wetgever onmogelijk om elk denkbaar achterpoortje dicht te rijden.

Ensuite, *M. Kris Verduyckt (sp.a.)* réagit à l'intervention de Mme Van der Straeten en indiquant que, pour le sp.a, ce n'est pas tant le nombre d'entreprises qui pourront bénéficier de ce régime qui importe, mais bien la nature de ces entreprises. L'objectif est que ce régime s'applique surtout aux petites entreprises. Le membre ignore si le fait de porter le seuil de consommation annuelle à 100 MWh profitera spécifiquement à ce groupe-cible. À ce propos, le membre renvoie également à l'avis, joint en annexe, de la FEBEG, qui souligne que les ASBL, et pas seulement les petites ASBL, pourront également bénéficier de ce régime. Par exemple, certains grands clubs de football belges pourraient évoluer, eux aussi, sous le statut d'ASBL. La nouvelle réglementation devra principalement s'appliquer au groupe-cible défini par le législateur lui-même, et donc aux petites et moyennes entreprises. Pour le surplus, l'intervenant indique qu'il se rallie aux amendements présentés par M. Wollants.

De heer Kris Verduyckt (sp.a) repliceert nog op de tussenkomst van mevrouw Van der Straeten dat voor de sp.a niet zozeer van belang is het aantal bedrijven dat van de regeling zal kunnen genieten, maar wél het soort bedrijven. Het moet de bedoeling zijn dat de regeling vooral van toepassing zal zijn op de kleine ondernemingen. Het is voor het lid niet duidelijk of het verhogen van de verbruikersdrempel naar 100 MWh per jaar specifiek ten goede komt aan deze doelgroep. In dit verband verwijst de spreker nog naar het in bijlage opgenomen advies van FEBEG waarin er wordt op gewezen dat ook vzw's van de regeling gebruik kunnen maken, en niet alleen kleine vzw's. Zo zouden bijvoorbeeld bepaalde grote Belgische voetbalclubs ook onder de rechtspersoon vzw actief zijn. De nieuwe regelgeving moet voornamelijk van toepassing zijn op die doelgroep die de wetgever zelf voor ogen heeft, met name de kleine en middelgrote ondernemingen. Voor het overige verklaart de spreker zich akkoord met de door de heer Wollants voorgestelde amendementen.

M. Vincent Van Quickenborne (Open Vld), président, demande à M. Wollants si une raison spécifique a justifié le choix de fixer le seuil de consommation annuelle à 100 MWh.

Voorzitter Vincent Van Quickenborne (Open Vld) wenst van de heer Wollants te vernemen of er een specifieke reden is waarom voor de 100 MWh verbruiksgrens per jaar is geopteerd.

M. Bert Wollants (N-VA) précise que les inquiétudes exprimées par la CREG et la FEBEG à propos du texte initial de la proposition de loi découlaient principalement du fait que certains clients ayant une consommation annuelle moyenne de 1 000 MWh auraient pu relever de la définition initiale. Permettre également à des clients de cette importance de résilier leur contrat d'électricité à court terme et sans frais créerait évidemment une grande incertitude chez les fournisseurs. Ce sont en effet les très gros clients qui présentent les plus grands risques pour les fournisseurs. Si les prix de l'électricité venaient à baisser ultérieurement, il serait alors très difficile pour les fournisseurs de continuer à vendre la capacité qu'ils ont achetée sur le marché de gros.

De heer Bert Wollants (N-VA) verduidelijkt nog dat de bezorgdheid van de CREG en FEBEG met de initiële tekst van het wetsvoorstel voornamelijk betrekking heeft op het feit dat er een aantal klanten zouden kunnen zijn die onder de initiële definitie zouden kunnen ressorteren, maar die een gemiddeld jaarverbruik zouden hebben van 1 000 MWh. Een dergelijke situatie veroorzaakt natuurlijk een grote onzekerheid bij de leveranciers, indien dergelijke grote klanten ook de mogelijkheid zouden hebben om hun elektriciteitscontract op korte termijn kosteloos te kunnen opzeggen. Het is bij de hele grote klanten dat zich het grootste risico voor de leveranciers voordoet. Als dan de elektriciteitsprijzen zouden dalen, dan zal het voor de leveranciers zeer moeilijk zijn om de door hen op de groothandelsmarkt aangekochte capaciteit nog verder te verkopen.

Le choix d'un seuil de consommation annuelle de 100 MWh peut s'expliquer par le souhait de traiter au moins de manière égale la consommation d'électricité et de gaz naturel. Si une PME consommatrice de gaz naturel souhaite passer à l'électrification, elle optera sans doute pour une pompe à chaleur car la consommation de ce type d'installation équivaut généralement à un tiers de la consommation d'une technologie comparable fonctionnant au gaz naturel. Dans ce cas, cette PME aura besoin d'environ 33 Mwh de capacité électrique supplémentaire, capacité à laquelle il faudra encore ajouter la capacité électrique nécessaire à l'utilisation future d'une voiture de société électrique. Le choix du seuil

De keuze voor een drempel van 100 MWh voor het jaarverbruik, kan worden verklaard vanuit de bekommernis om elektriciteits- en aardgasverbruik ten minste op een gelijke manier te behandelen. Wanneer een aardgasverbruiker de overstap naar elektrificatie zou wensen te maken, dan zal deze kmo hiervoor wellicht opteren voor een warmtepomp. Dit omdat een warmtepomp klassiek een verbruik heeft dat ongeveer één derde bedraagt van een vergelijkbare technologie op aardgas. Deze kmo zal ongeveer 33 Mwh extra nodig hebben aan elektrisch vermogen. Dit moet dan nog worden aangevuld met elektrisch vermogen voor het toekomstig gebruik van een elektrische bedrijfswagen. Door te

de 100 MWh permet de créer une marge de manœuvre suffisante pour investir dans l'achat d'une pompe à chaleur et de voitures de société électriques tout en rendant ces achats financièrement intéressants. Pour le surplus, l'intervenant renvoie à nouveau à la justification de ses amendements nos 1 et 2 (DOC 55 0703/002).

Art. 4 et 5 (*nouveau*)

M. Vincent Van Quickenborne et consorts présentent *l'amendement n° 4* tendant à fixer la date d'entrée en vigueur de la loi au 1er janvier 2021 et à rendre cette loi applicable aux contrats conclus, modifiés ou renouvelés après cette date.

L'auteur principal de l'amendement à l'examen explique que son objectif est d'indiquer en temps utile aux fournisseurs d'énergie quelles entreprises font partie du groupe-cible élargi des PME bénéficiant des mesures de protection prévues par cette loi. Il se justifie dès lors de prévoir un délai d'entrée en vigueur raisonnable, compte tenu des évolutions technologiques importantes en cours dans le secteur de l'énergie, évolutions auxquelles les fournisseurs d'énergie doivent également s'adapter. Un exemple concerne la mise en œuvre des nouvelles normes de communication pour l'échange de données entre les fournisseurs et les entreprises gérant les réseaux de distribution, notamment dans le cadre du déploiement du compteur numérique.

M. Van Quickenborne ajoute qu'il semble dès lors opportun de fixer la date d'entrée en vigueur de la loi au 1er janvier 2021 afin d'accorder le temps d'adaptation nécessaire aux fournisseurs.

M. Bert Wollants (N-VA), auteur de la proposition de loi à l'examen et des amendements nos 1 à 3, répond qu'en ce qui concerne le champ d'application de la loi, l'article 4 de la proposition de loi initiale doit se lire conjointement avec l'article 5 proposé (voir l'amendement n° 3 de M. Wollants): les nouvelles dispositions s'appliqueront uniquement aux contrats conclus, modifiés ou renouvelés après la date d'entrée en vigueur de la loi.

À cette fin, *M. Bert Wollants (N-VA)* présente *l'amendement n° 3* (DOC 55 0703/002) tendant à insérer un article 5 concernant l'entrée en vigueur.

L'auteur se dit cependant disposé à amender l'article 4 de la proposition de loi à l'examen en vue d'améliorer la lisibilité et la clarté de la disposition relative à l'entrée en vigueur en y ajoutant une disposition relative

opteren voor de 100 MWh drempel wordt er zodoende voldoende marge gecreëerd om zowel het investeren in een warmtepomp als in elektrische bedrijfswagens mogelijk en financieel interessant te maken. Voor het overige verwijst de spreker nogmaals naar de schriftelijke verantwoording bij de amendementen nrs. 1 en 2 (DOC 55 0703/002).

Art. 4 en 5 *(nieuw)*

De heer Vincent Van Quickenborne c.s. dient een *amendement nr. 4* in dat de in werking treding van de wet legt op de datum van 1 januari 2021 en de wet van toepassing verklaart op de overeenkomsten gesloten, gewijzigd, of hernieuwd na die datum.

De hoofdindiener verklaart dat dit amendement ervoor zorgt dat de energieleveranciers tijdig zullen te weten komen wie onder de uitgebreide doelgroep van de kmo's valt om te genieten van de beschermingsmaatregelen die door deze wet worden verkregen. Een redelijke implementatietermijn is daarom gerechtvaardigd, gelet op de grote IT-ontwikkelingen die momenteel aan de gang zijn in de energiesector en waaraan de energieleveranciers zich ook moeten aanpassen. Een voorbeeld is de implementatie van de nieuwe communicatiestandaarden voor de gegevensuitwisseling tussen de leveranciers en de distributienetbedrijven, onder andere in het kader van de uitrol van de digitale meter.

Om leveranciers de nodige tijd te geven lijkt de inwerkingtredingsdatum van 1 januari 2021 dan ook geschikt, aldus nog de heer Van Quickenborne.

De heer Bert Wollants (N-VA), indiener van het wetsvoorstel en de amendementen nrs. 1 tot 3, antwoordt dat, voor wat het toepassingsgebied van de wet betreft, het artikel 4 van het initiële wetsvoorstel moet worden samen gelezen met het voorgestelde artikel 5 (zie amendement nr. 3 van de heer Wollants): de nieuwe regelgeving zal enkel van toepassing zijn op de overeenkomsten gesloten, gewijzigd, of hernieuwd na de datum van in werking treding van de wet.

Met dit doel dient *de heer Bert Wollants (N-VA) het amendement nr. 3* in (DOC 55 0703/002) dat een nieuw artikel 5 invoegt met betrekking tot de in werking treding.

De auteur verklaart zich bereid om, vanuit de bekommernis om de leesbaarheid en de duidelijkheid van de in werking tredingsbepaling te verbeteren, te opteren voor een amendering van het artikel 4 van het wetsvoorstel

à l'entrée en vigueur. Dans ce cas, l'auteur se dit disposé à retirer son amendement n° 3.

Mme Tinne Van der Straeten (Ecolo-Groen) exprime des réserves sur l'amendement nº 3 qui insérerait un nouvel article 5 concernant l'entrée en vigueur. L'intervenante est elle aussi favorable à une entrée en vigueur différée de sorte que les fournisseurs aient un délai suffisant pour effectuer les ajustements nécessaires. Elle s'interroge toutefois à propos de la précision du texte de l'amendement nº 3. La nouvelle réglementation s'appliquera-t-elle à tous les contrats ou aux contrats conclus à partir de la date de l'entrée en vigueur de la loi? Dans ce dernier cas, toujours selon Mme Van der Straeten, il faudra réécrire le texte de l'amendement nº 3.

L'intervenante formule deux remarques à cet égard: il y a, d'une part, la date d'entrée en vigueur de la loi, et d'autre part, la question de savoir à quels contrats s'appliquera la nouvelle réglementation. Elle estime que cette réglementation ne s'appliquera qu'aux nouveaux contrats, ce qui signifierait que s'il est stipulé dans la loi que la nouvelle réglementation entre en vigueur le 1er janvier 2021 et qu'une PME conclut le 1er avril 2020 un nouveau contrat d'une durée de trois ans, ce contrat sera déjà soumis à cette nouvelle réglementation. Cette interprétation correspond parfaitement à celle de la nouvelle loi relative aux marchés publics. C'est pour cette raison qu'elle a cosigné l'amendement nº 4 de M. Van Quickenborne et consorts afin de corriger la proposition de loi sur ce point. Les PME pourront ainsi bénéficier plus rapidement d'une protection du consommateur meilleure et plus étendue afin d'appliquer certaines dispositions B-to-C dans un contexte B-to-B.

Mme Leen Dierick (CD&V) estime que le texte de l'amendement nº 3 n'est pas suffisamment clair. Le but n'est pas et ne peut être de rompre les contrats existants. Il convient donc de clarifier le texte en ce sens.

Sur proposition du *président Van Quickenborne*, l'amendement de consensus nº 4 est soumis à l'examen du service juridique de la Chambre.

*
* *

door een in werking tredingsbepaling toe te voegen. In dat geval, verklaart de spreker zich bereid om het amendement nr. 3 in te trekken.

Mevrouw Tinne Van der Straeten (Ecolo-Groen) verduidelijkt de volgende bedenkingen te hebben bij het amendement nr. 3 dat een nieuw artikel 5 betreffende de in werking treding zou invoegen. Het lid is ook voorstander van de vertraagde in werking treding zodat de leveranciers voldoende tijd krijgen om de nodige aanpassingen te doen. Zij stelt zich echter vragen bij de accuraatheid van de tekst van het amendement nr. 3. Zal de nieuwe regeling van toepassing zijn op alle contracten of op de contracten die gesloten zijn vanaf de datum van de in werking treding van de wet. In het tweede geval moet de tekst van het amendement nr. 3 worden herschreven, aldus nog mevrouw Van der Straeten.

Het lid heeft twee opmerkingen in dit verband: enerzijds is er de in werking treding van de wet en anderzijds is er de vraag op welke overeenkomsten de nieuwe regeling van toepassing zal zijn. Het lid is van oordeel dat de nieuwe regeling slechts zal worden toegepast op nieuwe overeenkomsten. Dit zou betekenen dat, wanneer in de wet wordt ingeschreven dat de nieuwe regeling in werking treedt op 1 januari 2021 en een kmo op 1 april 2020 een nieuwe overeenkomst voor drie jaar afsluit, de nieuwe regeling reeds van toepassing zal zijn op deze overeenkomst. Deze interpretatie strookt volledig met deze van de nieuwe wet betreffende de overheidsopdrachten. Het is om die reden dat zij het amendement nr. 4 van de heer Van Quickenborne c.s. mee heeft ondertekend om het wetsvoorstel op dit punt te verbeteren. Op deze wijze wordt sneller een betere en ruimere consumentenbescherming geboden aan de kmo's door bepaalde B-to-C bepalingen toe te passen in een B-to-B-context.

Mevrouw Leen Dierick (CD&V) is van oordeel dat de tekst van het amendement nr. 3 onvoldoende duidelijk is. Het kan en mag niet de bedoeling zijn dat er wordt ingebroken op de bestaande contracten. Dit moet als zodanig worden verduidelijkt.

Op voorstel van *voorzitter Van Quickenborne* wordt het consensusamendement nr. 4 ter analyse voorgesteld aan de Juridische Dienst van de Kamer.

*
* *

L'avis du service juridique, rendu le 12 mars 2020, est rédigé comme suit:

NOTE À L'ATTENTION DE LA COMMISSION DE L'ÉNERGIE, DE L'ENVIRONNEMENT ET DU CLIMAT

Numéro d'ordre: SJD/2020/0088

Date: 12/03/2020

Mots-clés:

PROC – Traitement des projets et propositions de loi en commission – Discussion en commission – Autres – Discussion des articles – Amendements (272 912)

PROC – Autres – Légistique – Règles de technique législative – Éléments constitutifs des actes législatifs – Dispositions transitoires (296 438)

PROC – Autres – Légistique – Règles de technique législative – Éléments constitutifs des actes législatifs – Autres – Entrée en vigueur/Fin de vigueur (296 439.1)

Objet: Proposition de loi modifiant la loi du 29 avril 1999 relative à l'organisation du marché de l'électricité et la loi du 12 avril 1965 relative au transport de produits gazeux et autres par canalisations, en vue de mieux protéger les PME (DOC 55 0703/001) – Demande d'avis concernant la portée de l'amendement nº 4

1. Au cours de la réunion du 11 mars 2020, la commission a poursuivi l'examen de la proposition de loi modifiant la loi du 29 avril 1999 relative à l'organisation du marché de l'électricité et la loi du 12 avril 1965 relative au transport de produits gazeux et autres par canalisations, en vue de mieux protéger les PME (DOC 55 0703/001).

2. Cette proposition de loi vise à modifier la définition de la notion de petite et moyenne entreprise dans la loi sur le gaz et dans la loi sur l'électricité afin de permettre à davantage de PME de bénéficier des mesures de protection prévues dans ces lois.

Il ressort des développements de la proposition de loi que ses auteurs souhaitent prévoir une mesure transitoire précisant que la loi à adopter ne s'appliquera qu'aux contrats nouveaux, modifiés ou renouvelés et qu'elle respectera ainsi les contrats en cours.[1] Cette disposition transitoire figure actuellement dans l'article 4 de la proposition de loi.

3. Au cours de la réunion du 11 mars 2020, a été présenté l'amendement nº 4 tendant à remplacer l'article 4 de la proposition de loi, amendement qui s'énonce comme suit: "La

[1] DOC 55 0703/001, p. 7.

Het advies van de Juridische Dienst, uitgebracht op 12 maart 2020, luidt als volgt:

NOTA TER ATTENTIE VAN DE COMMISSIE VOOR ENERGIE, LEEFMILIEU EN KLIMAAT

Volgnummer: SJD/2020/0088

Datum: 12/03/2020

Trefwoorden:

PROC – Behandeling van de wetsontwerpen en -voorstellen in commissie – Bespreking in commissie – Andere – Artikelsgewijze bespreking – Amendementen (272 912)

PROC – Andere – Wetgevingstechniek – Wetgevingstechnische regels – Bestanddelen van wetgevende teksten – Overgangsbepalingen (296 438)

PROC – Andere – Wetgevingstechniek – Wetgevingstechnische regels – Bestanddelen van wetgevende teksten – Andere – Inwerkingtreding/Buitenwerkingtreding (296 439.1)

Betreft: Wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt en van de wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige producten en andere door middel van leidingen met het oog op een betere bescherming van kmo's (DOC 55 0703/001) – Verzoek om advies in verband met de draagwijdte van amendement nr. 4

1. Tijdens de vergadering van 11 maart 2020 heeft de commissie de bespreking voortgezet van het wetsvoorstel "tot wijziging van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt en van de wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige producten en andere door middel van leidingen met het oog op een betere bescherming van kmo's (DOC 55 0703/001).

2. Het wetsvoorstel strekt ertoe de definitie van kleine en middelgrote onderneming in de gas- en elektriciteitswet te wijzigen om ervoor te zorgen dat meer kmo's kunnen genieten van de beschermingsmaatregelen die opgenomen zijn in deze wetten.

Volgens de toelichting bij het wetsvoorstel wensen de indieners ervan in een overgangsmaatregel te voorzien waarin verduidelijkt wordt dat de aan te nemen wet enkel van toepassing zal zijn op nieuwe, gewijzigde of hernieuwde overeenkomsten, en dus een eerbiedigende werking zal hebben ten aanzien van lopende overeenkomsten.[1] Deze overgangsbepaling is thans opgenomen in artikel 4 van het wetsvoorstel.

3. Tijdens de vergadering van 11 maart 2020 werd amendement nr. 4 ingediend, strekkende tot vervanging van artikel 4 van het wetsvoorstel, welk amendement luidt als volgt:

[1] DOC 55 0703/001, blz. 7.

présente loi entre en vigueur le 1er janvier 2021 et s'applique aux contrats conclus, modifiés ou renouvelés après cette date.".

4. Avant de poursuivre l'examen de la proposition de loi et de passer aux votes, la commission a décidé de demander un avis à propos de la portée exacte de l'amendement nº 4.

5. En le présentant, les auteurs de l'amendement nº 4 souhaitent fixer la date d'entrée en vigueur de la loi à adopter et, partant de la disposition prévoyant que la loi à adopter respectera les contrats en cours.

Le législateur peut régler lui-même l'application intertemporelle de la nouvelle loi à l'aide d'une disposition transitoire explicite et disposer que la nouvelle loi respectera les contrats en cours.[2]

Or, dans la formulation actuelle de l'amendement nº 4, deux dispositions sont amalgamées au sein d'un seul et même article (l'article 4 de la proposition de loi): une disposition qui fixe la date d'entrée en vigueur de la loi et une disposition transitoire.

D'un point de vue légistique, il serait recommandé d'inscrire ces dispositions dans deux articles distincts et de placer la disposition fixant l'entrée en vigueur à la fin de l'acte.[3]

Au lieu de remplacer l'article 4 de la proposition de loi, lequel comprend déjà la disposition transitoire souhaitée, on insérera un article 5 dans la proposition de loi, qui fixera l'entrée en vigueur de la loi à adopter.

Art. 5 (*nouveau*)

Compte tenu de l'avis du Service juridique, *M. Bert Wollants (N-VA)* retire son *amendement n° 3* (DOC 55 0703/002) et *M. Vincent Van Quickenborne (Open Vld)*, retire son *amendement n° 4* (DOC 55 0703/002).

Pour donner suite à l'avis du Service juridique, *MM. Vincent Van Quickenborne* et *Bram Delvaux (Open Vld)* présentent en outre l'*amendement n° 5* (DOC 55 0703/004) tendant à fixer l'entrée en vigueur de la loi au 1er janvier 2021.

[2] T. Vancoppernolle, "*Koudwatervrees in het intertemporeel recht. De toetsing van de "conservatieve" intertemporele toepassing van nieuwe wetten*", *TVW*, 2016/4, p. 304.

[3] Raad van State, *Beginselen van de wetgevingstechniek, Handleiding voor het opstellen van wetgevende en reglementaire teksten*, nº 157, p. 97.

"Deze wet treedt in werking op 1 januari 2021 en is van toepassing op overeenkomsten gesloten, gewijzigd of hernieuwd na die datum.".

4. Alvorens de bespreking van het wetsvoorstel voort te zetten en over te gaan tot de stemmingen, heeft de commissie besloten advies te vragen over de juiste draagwijdte van amendement nr. 4.

5. Met amendement nr. 4 wensen de indieners de datum van inwerkingtreding van de aan te nemen wet vast te stellen, met daaraan gekoppeld de bepaling dat de aan te nemen wet een eerbiedigende werking zal hebben ten aanzien van lopende overeenkomsten.

De wetgever kan aan de hand van een uitdrukkelijke overgangsbepaling zelf de intertemporele toepassing van de nieuwe wet regelen en bepalen dat de nieuwe wet eerbiedigende werking zal hebben ten aanzien van lopende overeenkomsten.[2]

Maar zoals het amendement nr. 4 thans opgesteld is, worden in één en hetzelfde artikel (artikel 4 van het wetsvoorstel) twee bepalingen met elkaar vermengd: een bepaling die de inwerkingtreding van de wet bepaalt en een overgangsbepaling.

Vanuit wetgevingstechnisch oogpunt verdient het aanbeveling om deze bepalingen op te nemen in twee afzonderlijke artikelen en om de bepaling die de inwerkingtreding regelt te plaatsen aan het slot van de tekst[3].

In plaats van artikel 4 van het wetsvoorstel te vervangen, dat reeds de gewenste overgangsbepaling bevat, voege men dus een nieuw artikel 5 toe aan het wetsvoorstel waarin de inwerkingtreding van de aan te nemen wet bepaald wordt.

Art. 5 (*nieuw*)

Ingevolge het advies van de Juridische Dienst, trekken resp. *de heer Bert Wollants (N-VA)* zijn *amendement nr. 3 (DOC 55 0703/002*) en *de heer Vincent Van Quickenborne (Open Vld*) zijn *amendement nr. 4 (DOC 55 0703/002)* in.

Eveneens om tegemoet te komen aan het advies van de Juridische Dienst, dienen *de heer Vincent Van Quickenborne en de heer Bram Delvaux (Open Vld) het amendement nr. 5* (DOC 55 0703/004) in dat tot doel heeft dat de wet in werking zou treden op 1 januari 2021.

[2] T. Vancoppernolle, "Koudwatervrees in het intertemporeel recht. De toetsing van de "conservatieve" intertemporele toepassing van nieuwe wetten", *TVW*, 2016/4, blz. 304.

[3] Raad van State, Beginselen van de wetgevingstechniek, Handleiding voor het opstellen van wetgevende en reglementaire teksten, nr. 157, blz. 97.

M. Vincent Van Quickenborne estime qu'il se justifie de prévoir un délai d'entrée en vigueur raisonnable, compte tenu des évolutions technologiques importantes en cours dans le secteur de l'énergie, évolutions auxquelles les fournisseurs d'énergie doivent également s'adapter.

M. Bert Wollants (N-VA) présente ensuite les *amendements nos 6 et 7*, sous-amendements à l'amendement n° 5, tendant respectivement à fixer l'entrée en vigueur de la loi au 1er septembre 2021 ou au 1er avril 2021 (DOC 55 0703/004).

M. Bert Wollants déclare qu'au vu de la situation difficile, encore accentuée par la crise du coronavirus, sur le marché énergétique, et de l'appel de la FEBEG à tenir compte de cette situation dans le cadre de la mise en œuvre de nouvelles obligations, il semble indiqué d'accorder davantage de temps au secteur pour procéder à l'élargissement du groupe-cible.

À la suite de la réaction des membres de la commission, M. Wollants retire son *amendement n° 7* (DOC 55 0703/004).

IV. — **VOTES**

Article 1er

Cet article ne donne lieu à aucune observation. Il est adopté à l'unanimité.

Art. 2

L'amendement n° 1 et l'article 2, ainsi modifié, sont successivement adoptés à l'unanimité.

Art. 3

L'amendement n° 2 et l'article 3, ainsi modifié, sont successivement adoptés à l'unanimité.

Art. 4

Cet article est adopté à l'unanimité.

De heer Van Quickenborne is van oordeel dat een redelijke implementatietermijn gerechtvaardigd is, gelet op lopende, grote IT-ontwikkelingen die momenteel in de energiesector worden doorgevoerd en waaraan de energieleveranciers zich moeten aanpassen.

De heer Bert Wollants (N-VA) dient vervolgens *de amendementen nrs. 6 en 7* in als subamendement op het amendement nr. 5, waarbij een inwerkingtredingsdatum wordt voorzien op resp. 1 september 2021 of 1 april 2021. (*DOC 55 0703/004).*

De heer Wollants verklaart dat, gelet op de moeilijke situatie die de coronaviruscrisis ook in de energiemarkt heeft teweeggebracht, en de oproep van Febeg om hiermee bij het opleggen van nieuwe verplichtingen rekening te houden, lijkt het aangewezen om meer tijd te geven om de uitbreiding van de doelgroep door te voeren.

Na reactie van de leden van de commissie, trekt de heer Wollants zijn *amendement nr. 7 (DOC 55 0703/004)* in.

IV. — **STEMMINGEN**

Artikel 1

Over dit artikel worden geen opmerkingen gemaakt. Het wordt eenparig aangenomen.

Art. 2

Het amendement nr. 1 en het aldus geamendeerde artikel 2 worden achtereenvolgens eenparig aangenomen.

Art. 3

Het amendement nr. 2 en het aldus geamendeerde artikel 3 worden achtereenvolgens eenparig aangenomen.

Art. 4

Dit artikel wordt eenparig aangenomen.

Art. 5 (*nouveau*)

Le sous-amendement n° 6 (sous-amendement à l'amendement n° 5) et l'amendement n° 5 sont successivement adoptés à l'unanimité.

*
* *

L'ensemble de la proposition de loi, telle qu'elle a été modifiée, est adopté à l'unanimité.

Résultats du vote nominatif:

Ont voté pour:

N-VA: Yngvild Ingels, Wouter Raskin, Bert Wollants;

Ecolo-Groen: Samuel Cogolati, Tinne Van der Straeten, Albert Vicaire;

PS: Malik Ben Achour, Mélissa Hanus, Daniel Senesael;

VB: Kurt Ravyts, Nathalie De Wulf;

MR: Michel De Maegd;

CD&V: Jan Briers;

PVDA-PTB: Thierry Warmoes;

Open Vld: Vincent Van Quickenborne;

sp.a: Kris Verduyckt.

Ont voté contre: -

Se sont abstenus: -

Le rapporteur,	*Le président,*
Reccino	Vincent
VAN LOMMEL	VAN QUICKENBORNE

Art. 5 (*nieuw*)

Het subamendement nr. 6 (subamendement op het amendement nr.5) en het amendement nr. 5 worden achtereenvolgens eenparig aangenomen.

*
* *

Het geheel van het geamendeerde wetsvoorstel wordt eenparig aangenomen.

De naamstemming is als volgt:

Hebben voorgestemd:

N-VA: Yngvild Ingels, Wouter Raskin, Bert Wollants;

Ecolo-Groen: Samuel Cogolati, Tinne Van der Straeten, Albert Vicaire;

PS: Malik Ben Achour, Mélissa Hanus, Daniel Senesael;

VB: Kurt Ravyts, Nathalie De Wulf;

MR: Michel De Maegd;

CD&V: Jan Briers;

PVDA-PTB: Thierry Warmoes;

Open Vld: Vincent Van Quickenborne;

sp.a: Kris Verduyckt.

Hebben tegengestemd: -

Hebben zich onthouden: -

De rapporteur,	*De voorzitter,*
Reccino	Vincent
VAN LOMMEL	VAN QUICKENBORNE

ANNEXE 1 | BIJLAGE 1

CREG

Commission de Régulation de l'Électricité et du Gaz

Avis

(A)2044
20 décembre 2019

Avis relatif à la proposition de loi (DOC 55 0703/001) modifiant la loi du 29 avril 1999 relative à l'organisation du marché de l'électricité et la loi du 12 avril 1965 relative au transport de produits gazeux et autres par canalisations, en vue de mieux protéger les PME

Article 23, § 2, alinéa premier de la loi du 29 avril 1999 relative à l'organisation du marché de l'électricité (loi électricité) et article 15/14, § 2, deuxième alinéa de la loi du 12 avril 1965 relative au transport de produits gazeux et autres par canalisations (loi gaz)

Non-confidentiel

CREG – rue de l'Industrie 26-38, 1040 Bruxelles, Belgique
T +32 2 289 76 11 - F + 32 2 289 76 09 - www.creg.be

TABLE DES MATIERES

INTRODUCTION 3
1. ANALYSE 4
1.1. Analyse juridique 4
1.2. Analyse économique 5

INTRODUCTION

Par e-mail du 5 décembre 2019, la CREG a reçu une demande d'avis du président de la Commission Energie, Environnement et Climat de la Chambre des représentants de Belgique.

Cette demande d'avis concerne la proposition de loi (DOC 55 0703/001) modifiant la loi du 29 avril 1999 relative à l'organisation du marché de l'électricité et la loi du 12 avril 1965 relative au transport de produits gazeux et autres par canalisations, en vue de mieux protéger les PME, déposée par M. Bert Wollants.

Par le présent avis, le comité de direction répond à la demande explicite du président de la Commission de mettre à disposition les points de vue de la CREG pour le 6 janvier 2020 au plus tard.

Le comité de direction de la CREG a approuvé le présent avis lors de sa réunion du 20 décembre 2019.

1. ANALYSE

1. Le préambule de la proposition de loi soumise à l'avis de la CREG résume le texte comme suit :

> *« La définition de la notion de petite et moyenne entreprise (PME) telle qu'elle est formulée aujourd'hui dans la loi sur le gaz et dans la loi sur l'électricité exclut une partie de ces entreprises sur la base du type de source d'énergie et du volume qu'elles utilisent. Ce faisant, certaines PME ne peuvent pas se prévaloir des mesures de protection prévues dans ces lois. Cette proposition de loi modifie la définition de la notion de PME, en tenant compte non plus de leur consommation, mais de leur taille. Elle vise également à rendre la législation neutre sur le plan technologique et à permettre plus facilement à ces entreprises de choisir librement une source d'énergie plus respectueuse de l'environnement. »*

2. Les PME sont actuellement définies comme suit dans les lois électricité et gaz :

- Loi électricité - article 2 :

> *50° « PME » : les clients finals présentant une consommation annuelle de moins de 50 MWh d'électricité et de moins de 100 MWh de gaz pour l'ensemble, par clients finals, de leurs points de raccordement au réseau de transport et/ou de distribution.*

- Loi gaz - article 2 :

> *63° « P.M.E. » : les clients finals présentant une consommation annuelle de moins de 50 MWh d'électricité et de moins de 100 MWh de gaz pour l'ensemble, par client final, de leurs points de raccordement au réseau de transport et/ou de distribution.*

Les deux définitions déterminent si une entreprise est une PME ou non et ont donc une influence directe sur les informations relatives à la facturation (article 18, § 2/1 de la loi électricité et 15/5*bis*, § 11/1 de la loi gaz) et le droit éventuel à la résiliation sans frais (article 18, § 2/3 de la loi électricité et 15/5*bis*, § 11/3 de la loi gaz). Le mécanisme du filet de sécurité (article 20*bis*, §§ 1er à 5 de la loi électricité et article 15/10 bis, §§ 1er à 5 de la loi gaz), qui prévoyait, entre autres, une limitation du nombre d'indexations des prix variables de l'énergie, a depuis été supprimé.

1.1. ANALYSE JURIDIQUE

3. D'un point de vue juridique, il semble en effet utile de modifier la définition d'une PME telle qu'elle figure dans les lois électricité et gaz et, en particulier, de la mettre en conformité avec les directives européennes (l'actuel article 3.3 de la troisième directive électricité et, dans le futur, l'article 2.7 de la directive 2019/944 du 5 juin 2019).

4. D'un point de vue législatif, la CREG souhaite proposer une amélioration de la proposition. La proposition de loi renvoie à un document de la Commission européenne (recommandation 2003/361/CE du 6 mai 2003), élaboré dans le contexte du droit de la concurrence. Si la Commission modifiait cette recommandation, la législation belge pourrait soudainement ne plus offrir une transposition correcte des directives. De plus, les références nuisent à la lisibilité. C'est pourquoi la CREG propose, conformément aux principes de technique législative du Conseil d'Etat, d'adopter la définition européenne et de la compléter par la disposition de la recommandation qui régit l'application différée (qui est le statut entre la clôture de l'exercice et l'approbation des comptes annuels). Il semble également nécessaire de préciser qu'il s'agit d'une référence statique, afin que les interventions futures de la Commission n'affectent pas la conformité de la législation belge.

Proposition d'adaptation :

> *« PME » : entreprise employant moins de 50 travailleurs et dont le chiffre d'affaires annuel et/ou le bilan annuel total n'excède pas 10 millions d'euros. La période de référence est déterminée conformément à l'article 4 de la recommandation de la Commission européenne du 6 mai 2003 concernant la définition des micro, petites et moyennes entreprises (2003/361/CE), en vigueur au moment de l'entrée en vigueur de la présente loi.*

1.2. ANALYSE ÉCONOMIQUE

5. Dans la pratique, les fournisseurs alignent leur offre sur la définition légale actuelle de PME, en tenant compte de la consommation, mais ce n'est pas obligatoire actuellement et la proposition de loi en question ne le rendrait pas obligatoire non plus.

6. La définition proposée de PME basée sur des paramètres économiques (50 travailleurs et un chiffre d'affaires annuel et/ou un bilan annuel n'excédant pas 10 millions d'euros) pourrait avoir une incidence sur la manière dont les fournisseurs structurent et proposent leur offre. Il est actuellement impossible d'estimer combien de PME et lesquelles :

- se verront proposer un contrat standard[1] par les fournisseurs ;
  ou
- seront approvisionnées par le biais d'un contrat négocié[2].

Une augmentation du nombre d'entreprises qui seraient approvisionnées par le biais de contrats négociés pourrait faire augmenter le nombre d'entreprises qui n'ont plus accès à des informations de prix transparentes et comparables. Si, à l'avenir, la modification proposée de la définition de PME s'avère avoir un impact significatif sur la transparence des informations (de prix) mises à la disposition des PME, une nouvelle modification de la législation pourrait s'imposer.

7. Avec la définition proposée de PME, un plus grand groupe d'entreprises pourront utiliser, entre autres, le droit de résiliation sans frais[3], ce qui pourrait encourager les fournisseurs à augmenter leurs prix, car il y a un transfert de risque des consommateurs aux fournisseurs. Il n'est pas possible d'estimer à ce stade à combien s'élèvera cette augmentation de prix.

Pour la Commission de Régulation de l'Electricité et du Gaz :

Laurent JACQUET
Directeur

Koen LOCQUET
Président f.f. du comité de direction

[1] Les contrats standard sont accessibles au public sur les sites Web des fournisseurs et sont inclus dans les comparateurs de prix et dans le CREG Scan.
[2] Les conditions (dont les prix) des contrats négociés ne sont accessibles qu'aux parties concernées et ne sont donc pas accessibles au public. par les fournisseurs.
[3] Moyennant un préavis d'un mois.

CREG

Commissie voor de Regulering
van de Elektriciteit en het Gas

Advies

(A)2044
20 december 2019

Advies over het wetsvoorstel (DOC 55 0703/001) tot wijziging van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt en van de wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige produkten en andere door middel van leidingen met het oog op een betere bescherming van kmo's

Artikel 23, § 2, eerste lid, van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt (elektriciteitswet) en artikel 15/14, § 2, tweede lid, van de wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige produkten en andere door middel van leidingen (gaswet)

Niet-vertrouwelijk

CREG - Nijverheidsstraat 26-38, 1040 Brussel, België
T +32 2 289 76 11 - F + 32 2 289 76 09 - www.creg.be

INHOUDSOPGAVE

INLEIDING 3
1. ANALYSE 4
1.1. Juridische analyse 4
1.2. Economische analyse 5

INLEIDING

Via een emailbericht van 5 december 2019 ontving de CREG een verzoek tot advies van de voorzitter van de Commissie voor Energie, Leefmilieu en Klimaat van de Belgische kamer van Volksvertegenwoordigers.

De adviesaanvraag betreft het wetsvoorstel (DOC 55 0703/001) tot wijziging van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt en van de wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige produkten en andere door middel van leidingen met het oog op een betere bescherming van kmo's, ingediend door de heer Bert Wollants.

Met dit advies komt het directiecomité tegemoet aan de uitdrukkelijk vraag van de commissievoorzitter om tegen uiterlijk 6 januari 2020 over de standpunten van de CREG te kunnen beschikken.

Het directiecomité van de CREG keurde dit advies goed tijdens zijn vergadering van 20 december 2019.

1. ANALYSE

1. De aanhef van het wetsvoorstel dat voor advies aan de CREG wordt voorgelegd geeft een samenvatting van de tekst weer:

> *"De definitie van kleine en middelgrote onderneming in de gas- en elektriciteitswet is vandaag zo geformuleerd dat een gedeelte van deze ondernemingen uitsluit op basis van het type energiebron en volume dat wordt gebruikt. Hierdoor kunnen bepaalde kmo's geen beroep doen op de beschermingsmaatregelen waarin deze wetten voorzien. Het voorstel wijzigt de kmo-definitie in functie van hun grootte en niet hun verbruik. Het voorstel beoogt tevens de regeling technologieneutraal te maken en de drempels weg te werken voor deze ondernemingen om te kiezen voor een energiebron met minder milieu-impact."*

2. Kmo's worden vandaag in de elektriciteits- en gaswet gedefinieerd als:

- elektriciteitswet - artikel 2:

> *50° "KMO": de eindafnemers met een jaarlijks verbruik van minder dan 50MWh elektriciteit en minder dan 100MWh gas voor het geheel, per eindafnemer, van hun toegangspunten op het transmissie-/transportnet en/of distributienet.*

- gaswet - artikel 2:

> *63° "KMO's": de eindafnemers met een jaarlijks verbruik van minder dan 50MWh elektriciteit en minder dan 100MWh gas voor het geheel, per eindafnemer, van hun toegangspunten op het transmissie-/vervoersnet en/of distributienet.*

Beide definities zijn bepalend of een bedrijf al dan niet kmo is en hebben daardoor een rechtstreekse invloed op de factuurinformatie (artikel 18, § 2/1 elektriciteitswet en 15/5*bis*, § 11/1 gaswet) en het mogelijke kosteloos opzeggingsrecht (artikel 18, § 2/3 elektriciteitswet en 15/5*bis*, § 11/3 gaswet). Het vangnetmechanisme (artikel 20*bis*, §§ 1 tot 5 elektriciteitswet en 15/10*bis*, §§ 1 tot 5 gaswet) dat onder andere voorzag in een beperking van het aantal indexeringen van variabele energieprijzen is ondertussen afgeschaft.

1.1. JURIDISCHE ANALYSE

3. Vanuit juridisch oogpunt lijkt het inderdaad zinvol om de definitie van een kmo zoals opgenomen in de elektriciteits- en gaswet aan te passen en in het bijzonder in lijn te brengen met de Europese richtlijnen (het huidige artikel 3.3 van de Derde Elektriciteitsrichtlijn en in de toekomst artikel 2.7 van Richtlijn 2019/944 van 5 juni 2019).

4. Wetgevingtechnisch wenst de CREG een verbetering van het voorstel te suggereren. Het wetsvoorstel verwijst namelijk naar een document van de Europese Commissie (aanbeveling 2003/361/EG van 6 mei 2003) dat tot stand kwam in een mededingingsrechtelijke context. Wanneer de Commissie deze aanbeveling zou wijzigen, kan dit ertoe leiden dat de Belgische wetgeving plots niet langer een correcte omzetting van de richtlijnen biedt. Bovendien doen verwijzingen afbreuk aan de leesbaarheid. Daarom stelt de CREG voor om, conform de Beginselen van de Wetgevingstechniek van de Raad van State, de Europese definitie over te nemen en aan te vullen met de bepaling uit de Aanbeveling die uitgestelde werking regelt (wat de status is tussen de afsluiting van het boekjaar en de goedkeuring van de jaarrekening). Het lijkt ook nodig om duidelijk te maken dat het om een statische verwijzing gaat, zodat toekomstige interventies van de Commissie geen invloed hebben op de conformiteit van de Belgische wetgeving.

Voorstel van aanpassing:

> *"kmo": onderneming met minder dan vijftig werknemers en een jaaromzet en/of een jaarlijks balanstotaal van ten hoogste 10 miljoen EUR. De referentieperiode wordt bepaald overeenkomstig de artikel 4 van de Aanbeveling van de Europese Commissie van 6 mei 2003 betreffende de definitie van kleine, middelgrote en micro-ondernemingen (2003/361/EG), zoals dat gold op het ogenblik van inwerkingtreding van deze wet.*

1.2. ECONOMISCHE ANALYSE

5. De leveranciers stemmen hun aanbod in de praktijk af op de huidige wettelijke definitie van kmo, rekening houdend met verbruiken, maar dat is vandaag niet verplicht en het huidig wetsvoorstel zou het evenmin verplicht maken.

6. De voorgestelde definitie van kmo op basis van economische parameters (vijftig werknemers en een jaaromzet en/of een jaarlijks balanstotaal van ten hoogste 10 miljoen €) zal mogelijk een impact hebben op de manier waarop leveranciers hun aanbod structureren en aanbieden. Hoeveel en welke kmo's:

- een standaardcontract[1] zullen blijven aangeboden krijgen door de leveranciers,
  of
- via een onderhandeld[2] contract zullen beleverd worden,

is vandaag onmogelijk in te schatten.

Een toename van het aantal bedrijven dat via onderhandelde contracten zou worden beleverd, zorgt mogelijk voor een toename van het aantal bedrijven dat niet langer over transparante en vergelijkbare prijsinformatie kan beschikken. Indien naar de toekomst toe zou blijken dat de voorgestelde aanpassing van definitie van kmo een significante impact zou hebben op de transparantie van (prijs)informatie waarover kmo's kunnen beschikken, dringt een nieuwe wijziging van de wetgeving zich mogelijk op.

7. Met de voorgestelde definitie van kmo, zal een grotere groep van bedrijven onder andere gebruik kunnen maken van het kosteloos opzeggingsrecht[3] wat de leveranciers er mogelijk toe zal aanzetten om hun prijzen te verhogen, omdat er een risicotransfer is van de consumenten naar de leveranciers. Hoeveel deze prijsverhoging zal bedragen is op dit moment niet in te schatten.

Voor de Commissie voor de Regulering van de Elektriciteit en het Gas:

Laurent JACQUET
Directeur

Koen LOCQUET
Wnd. Voorzitter van het Directiecomité

[1] Standaardcontracten zijn publiek beschikbaar via de websites van de leveranciers en worden opgenomen in prijsvergelijkers en in de CREG Scan.
[2] De voorwaarden (o.a. prijzen) van onderhandelde contracten zijn enkel beschikbaar voor de betrokken partijen en dus niet publiek beschikbaar.
[3] Mits het respecteren van een opzegtermijn van één maand.

ANNEXE 2 | **BIJLAGE 2**

POSITION

Onderwerp: **Adviesvraag m.b.t. het wetsvoorstel nr. 55 0703/1 tot wijziging van de Elektriciteitswet en Gaswet met het oog op een betere bescherming van KMO's**

Datum: 10 januari 2020
Contact: Katharina Bonte
Telefoon: +32 2 500 85 85
Mail: katharina.bonte@febeg.be

Executive summary

Met deze nota reageren wij op het wetsvoorstel nr. 55 0703/1 tot wijziging van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt (hierna: **Elektriciteitswet**) en van de wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige producten en andere door middel van leidingen, (hierna: **Gaswet**) met het oog op een betere bescherming van KMO's.

Dit voorstel zou de definitie van kleine en middelgrote onderneming (hierna: **KMO**) fundamenteel wijzigen in functie van de 'grootte' van de onderneming en niet langer o.b.v. het verbruik van gas en elektriciteit. Het wetsvoorstel verwijst hiervoor naar de criteria van een kleine onderneming zoals gedefinieerd in de aanbeveling van de Europese Commissie van 6 mei 2003 betreffende de definitie van kleine, middelgrote en micro-ondernemingen (2003/361/EG).

Werken met criteria op basis van omzet en personeelsleden is volgens FEBEG in de eerste plaats **onwerkbaar** binnen een kader van commerciële overeenkomsten die grotendeels op jaarlijkse basis worden aangegaan. Het is immers niet duidelijk hoe dit in de praktijk moet worden omgezet. Leveranciers beschikken op vandaag niet over deze gegevens. Zal de overheid deze ter beschikking stellen en hoe en met welke frequentie? Indien de klant dit moet aanbrengen, dan betekent dit een belangrijke werklast voor de klanten en de leveranciers, met bovendien een risico op fouten. Recente gegevens zijn niet altijd beschikbaar, alleen al omdat niet alle bedrijven of vzw's op regelmatige basis volledige jaarrekeningen publiceren. Bovendien moeten de gegevens door de leveranciers regelmatig up to date worden gehouden.

FEBEG is dus erg **bezorgd over de zware administratieve werklast en operationele kost** die dit voorstel met zich zou meebrengen, niet alleen voor de energieleveranciers, maar ook voor de betrokken diensten en de uiteindelijke begunstigden.

Er mag ook niet worden voorbij gegaan aan de mogelijke **financiële impact** voor de leverancier indien een bijkomende groep afnemers met grote verbruiken van dezelfde bescherming kan genieten als de grote groep ondernemingen die nu onder de KMO-definitie vallen. De energiemarkt is immers volume-gerelateerd en de leveranciers kopen bij de contractsluiting het (gecontracteerd) volume in. Als de klant vroegtijdig opzegt is er een teveel aan energie in de portefeuille van de leverancier en moet deze hiervoor een oplossing zoeken. Voor klanten onder de huidige verbruiksgrenzen kan dit risico beheerst worden. Indien men echter zou overgaan naar een bescherming op basis van de voorgestelde criteria, is dit risico niet meer beheersbaar aangezien ook klanten met een erg groot verbruik de mogelijkheid zouden hebben vroegtijdig hun energiecontract te beëindigen.

Men kan verwachten dat een verzwaring van de administratieve lasten en risico's in hoofde van de energieleverancier een **stijging van de prijzen zullen veroorzaken, die (minstens deels) zullen worden doorgerekend aan de (andere) afnemers**.

Verder ziet FEBEG **geen toegevoegde waarde in deze nieuwe definitie van KMO in de Elektriciteits- en Gaswet**, daar naar onze mening de bescherming op vandaag correct gericht is naar de daadwerkelijk beoogde doelgroep:

POSITION

- De meeste van de beoogde doelgroepen (VZW's en VME's) vallen reeds onder de beschermingsmaatregelen. Voor zelfstandigen en kleine ondernemingen met een jaarlijks elektriciteitsverbruik van minder dan 50.000 kWh en een gasverbruik van minder dan 100.000 kWh, geldt immers de kosteloze opzegmogelijkheid van het energieleveringscontract zonder verbrekingsvergoeding mits inachtneming van een opzegtermijn van 1 maand. Voor VZW's en VME's wordt deze grens ook toegepast. Volgens de CREG genieten hierdoor tot 85% van de beoogde bedrijven van deze bescherming.
- Het verschil tussen de op vandaag beschermde afnemers en de verbruikers die boven de verbruiksgrenzen vallen, is dat deze laatsten in de meeste gevallen door het grotere volume dat ze afnemen zelf rechtstreeks hun prijs onderhandelen. Dit omdat zij door het feit dat ze een contract met een vaste einddatum onderhandelen voldoende onderhandelingsmarge hebben. De sterkere positie waarin deze klanten zich bevinden t.o.v. een energieleverancier dient niet verder te worden verstevigd via een verhoogde bescherming die vooral voor kleinere afnemers van belang is.
- Voor de appartementsgebouwen zijn het vaak professionele syndici die het energiecontract afsluiten en eveneens de prijs met de leverancier negotiëren. Daar het vaak om meerdere gebouwen gaat, zullen zij dus een hoger volume contracteren. Syndici zijn doorgaans multisites en hebben dus ook grote onderhandelingsmarge en mogelijkheid tot aangepaste prijzen.
- Ons inzien is de huidige bescherming die wordt toegekend op basis van redelijk bepaalde verbruiksgrenzen, conform de EU regelgeving, die een belangrijke discretionaire bevoegdheid overlaat aan de lidstaten.
- Het gebruik van volumegrenzen als basis voor de definitie en de daaraan gekoppelde bescherming is logisch en administratief eenvoudig. Het verbruik is daarbij een eenvoudig meetpunt zowel voor de klant als voor de leverancier.

Tot slot rijst ook de vraag naar de gelijkheid tussen een ruimere groep van (mogelijks grote) gasverbruikers die een uitgebreidere bescherming zouden krijgen en de verbruikers van andere types energie (stookolie, enz.) die deze bescherming niet genieten.

FEBEG is van mening dat deze zaken verder onderzocht moeten worden, en is zeker bereid om mee naar oplossingen te zoeken teneinde aan een aantal bezorgdheden tegemoet te komen (bvb. impact technologieneutraliteit, elektrificatie). In dit kader zou een analyse of studie nuttige inzichten kunnen verschaffen omtrent het al dan niet toereikende karakter van de huidige verbruiksgrenzen en de eventuele bijkomende nood aan bescherming.

POSITION

1. De huidige bescherming voor bepaalde zelfstandigen en kleine ondernemingen

De Elektriciteitswet en Gaswet voorzien reeds in beschermende bepalingen voor bepaalde zelfstandigen en kleine ondernemingen met een bepaald verbruik, zijnde een jaarlijks elektriciteitsverbruik van minder dan 50.000 kWh en een gasverbruik van minder dan 100.000 kWh:

> Artikel 1,63° van de gaswet en artikel 2,50° van de elektriciteitswet*: " KMO": de eindafnemers met een jaarlijks verbruik van minder dan 50 MWh elektriciteit en minder dan 100 MWh gas voor het geheel, per eindafnemer, van hun toegangspunten op het transmissie-/transportnet en/of distributienet.*

Onder deze verbruiksgrenzen voorziet de energieregelgeving in verschillende beschermingsmaatregelen:

- De grootste bescherming betreft de kosteloze **opzegmogelijkheid van het energieleveringscontract zonder verbrekingsvergoeding** mits inachtneming van een opzegtermijn van 1 maand. Een zelfstandige, kleine KMO onder voormelde verbruiksgrenzen kan dus steeds zonder kosten wisselen van leverancier[1].
- Daarenboven gelden er ook nog transparantieregels m.b.t. de facturatie[2].

Deze bescherming is gericht op alle huishoudelijke consumenten en kleine ondernemingen en zelfstandigen met een verbruik onder deze verbruiksgrenzen. Deze groep van verbruikers contracteren hun energie voornamelijk op basis van tariefkaarten, zonder individuele onderhandelingsmogelijkheid. Dit is het verschil met verbruikers boven deze verbruiksgrenzen, die meestal wel hun energieprijs onderhandelen met een energieleverancier in functie van hun specifieke energienoden.

De huidige beschermingsregels zijn dus bedoeld om de eerste groep klanten te beschermen. Het betreft tot op heden kleine bedrijven waarvan de wetgever oordeelt dat ze kwetsbaarder zijn. De wetgever heeft deze groep de mogelijkheid geboden hun contract gratis op te zeggen mits het respecteren van een opzegtermijn van 1 maand. Van de afnemers boven de vastgestelde verbruiksgrenzen kan men verwachten dat ze met kennis van zaken een contract aangaan. Wij verwijzen hier naar het algemeen aanvaard principe van professionaliteit en waakzaamheid dat men mag verwachten bij het sluiten van contracten met een onderneming/handelaar.

2. Een definitie o.b.v omzet en aantal VTE's is in de praktijk niet werkbaar

FEBEG stelt zich de vraag hoe deze nieuwe definitie te implementeren valt in de praktijk: hoe zouden de gegevens ter beschikking worden gesteld? Is het de bedoeling dat de overheid de nieuwe criteria

---

[1] Art 18 § 2/3 van de Elektriciteitswet. De huishoudelijke afnemer of de K.M.O. heeft het recht een overeenkomst, zowel van bepaalde duur als van onbepaalde duur, voor de continue levering van elektriciteit op elk ogenblik te beëindigen mits een opzegtermijn van één maand wordt nageleefd. Elk contractueel beding dat afbreuk doet aan dit recht, is van rechtswege nietig.

[2] De memorie van toelichting verwijst eveneens naar de bescherming tegen overmatige indexering. Echter deze bescherming is niet langer van toepassing daar het artikel 20/bis van de Elektriciteitswet en art 15/5bis van de gaswet niet werd verlengd na 31.12.2017.

ter beschikking stelt van de leveranciers? Zo ja, door welke dienst? Op basis van welke gegevensuitwisseling? Met welke frequentie (maandelijks, jaarlijks,…) en tegen welke prijs?

Indien het de bedoeling zou zijn dat de energieleverancier deze gegevens zelf opzoekt en toepast, is dit onwerkbaar in de praktijk. Wij zien namelijk volgende moeilijkheden:

- Energieleveranciers bezitten op vandaag geen van de in de definitie opgenomen criteria, zijnde het aantal personeelsleden, de jaaromzet of de financiële balans per KMO. Deze data zouden in de systemen van de leverancier moeten worden ingebracht via individuele contactname met de klant of via één of andere externe bron. Het zou veel manueel werk vergen om dit op te zoeken. Niet alle jaarrekeningen zijn op dezelfde manier opgesteld en dit zou betekenen dat de leverancier de jaarrekening voor alle zakelijke klanten moet doorzoeken om te zien of er voldaan wordt aan de criteria of niet. Niet alleen brengt dit een enorme administratieve werklast mee, bovendien is er hierbij geen garantie op het tijdig of volledig bekomen van de vereiste data.
- Verder is er geen garantie op de juistheid van de data: VZW's publiceren bijv. niet allemaal hun balansen. Ook zijn er bedrijven die geen volledige jaarrekening publiceren.

Bijgevolg duiken tal van praktische problemen op:

- Op welke manier kunnen de leveranciers de juistheid van de overgemaakte data controleren?
- Het aantal werknemers is niet constant. Wat met een bedrijf dat onder en boven de grens zit tijdens hetzelfde jaar of tijdens een zelfde contracttermijn?
- Jaaromzet/jaarlijkse balanstotaal volgt uit de gepubliceerde jaarrekening. Die wordt pas ingediend in het jaar ná leveringsjaar. Hoe moet dit worden omgezet in de systemen? Wat met een bedrijf dat onder en boven de grens zit tijdens een zelfde contracttermijn?
- Een KMO mag volgens de Europese definitie maximaal voor 25% verbonden zijn met andere ondernemingen. De groepsstructuur moet dus per onderneming onderzocht worden, wat niet te controleren is voor een leverancier.
- Wat met bedrijven die geen jaarrekening ingediend hebben of dit in een ander land doen?

3. Een definitie o.b.v omzet en aantal VTE's impliceert ook financiële risico's voor de energieleverancier (impact sourcing)

De werking van de energiemarkt is volume gerelateerd. Het verbruik is daarbij een eenvoudig meetpunt zowel voor de klant als voor de leverancier.

Zoals hiervoor meegegeven, het verschil tussen de op vandaag beschermde afnemers en **de grote verbruikers is dat de grote verbruikers (= boven de verbruiksgrenzen) in de meeste gevallen zelf hun prijs onderhandelen**. Deze grote klanten hebben **voldoende onderhandelingsmarge** en kunnen er bijv. voor opteren om in te tekenen op een contract van meerdere jaren om zodoende hun prijs te verlagen of er voor opteren om gebruik te maken van zogenaamde 'click contracten'. De sterkere positie waarin

deze klanten zich bevinden t.o.v. een leverancier dient niet te worden verstevigd via een verhoogde bescherming die vooral voor kleinere afnemers van belang is.

Wat energiebevoorrading betreft hebben de leveranciers bij de contractsluiting het (gecontracteerd) volume ingekocht. Als de klant vroegtijdig vertrekt is er een teveel aan energie in de portefeuille van de leverancier en moet deze hiervoor een oplossing zoeken. Ingeval een grote verbruiker bij een (kleinere) leverancier het contract vroegtijdig opzegt kan dit voor deze leverancier een belangrijk financieel risico met zich meebrengen wanneer deze opzeg kosteloos gebeurt. De gecontracteerde volumes moeten 'opgevangen' worden (hetzij door nieuwe klanten te zoeken, hetzij door dit volume terug te verkopen op de markt met alle prijsrisico's van dien). Voor klanten onder de huidige verbruiksgrenzen die van de opzegmogelijkheid genieten kan dit risico beheerst worden. Indien men echter zou overgaan naar een bescherming op basis van de voorgestelde criteria, is dit risico niet meer beheersbaar aangezien ook klanten met een erg groot verbruik de mogelijkheid zouden hebben vroegtijdig hun energiecontract te beëindigen. Bovendien kunnen kleinere leveranciers hierdoor proportioneel nog sterker benadeeld worden, waardoor deze genoodzaakt kunnen zijn om geen contracten af te sluiten met grote verbruikers. Bijgevolg dreigt de keuzemogelijkheid voor deze grote verbruikers ook beperkt te worden.

4. Bijkomende administratieve lasten en financiële risico's zullen lijden tot stijgende prijzen bij de andere eindverbruikers

Gezien het voorstel zou leiden tot belangrijke bijkomende financiële en operationele kosten zal dit een impact hebben op de (andere) eindverbruikers. Dergelijke kosten zullen (minstens deels) doorgerekend worden aan de klanten. Deze moeten ofwel opgenomen worden in de prijsvoorstellen waardoor de beoogde bescherming ten dele teniet zou worden gedaan ofwel zullen deze door de leverancier worden geïnternaliseerd met directe impact op de resultaten.

Men kan redelijkerwijs verwachten dat een verzwaring van de administratieve lasten en risico's een stijging van de prijs zal veroorzaken.

5. FEBEG ziet geen reden om de doelgroep van beschermde KMO's en zelfstandigen op vandaag bij te sturen

5.1. Huidige bescherming o.b.v. verbruik is conform de EU-richtlijnen

In het wetsvoorstel wordt gesteld dat een definitie (en bijgevolg bescherming) op basis van verbruiksgrenzen niet zou overeenstemmen met het Europese recht. Hierbij wordt verwezen naar de Elektriciteitsrichtlijn. FEBEG is het hier niet mee eens:

- Allereerst merken wij op dat de **Elektriciteitsrichtlijn ook volumes erkent als criterium voor de werking van de energiemarkt**. Wij verwijzen concreet naar artikel 14 van de Elektriciteitsrichtlijn in het kader van vergelijkingsinstrumenten. Daar wordt voor micro-ondernemingen verwezen naar een verwacht jaarlijks verbruik van minder dan 100.000 kWh (tijdens het jaar voorafgaand aan de sluiting van het leveringscontract).

POSITION

'De lidstaten zorgen ervoor dat op zijn minst huishoudelijke afnemers en micro-ondernemingen met een verwacht jaarlijks verbruik van minder dan 100 000 kWh gratis toegang hebben tot ten minste één instrument waarin het aanbod van de leveranciers wordt vergeleken, waaronder aanbiedingen voor contracten op basis van een dynamische elektriciteitsprijs. Afnemers worden geïnformeerd over de beschikbaarheid van dergelijke instrumenten, op of bij hun factuur of op een andere manier. De instrumenten voldoen aan ten minste de volgende vereisten….'.

Het is belangrijk om op te merken dat de verwijzing naar KMO's in de richtlijn het resultaat is van een poging tot harmonisering van de Europese teksten. Er wordt zoals gezegd ook erkend dat volumes een relevant(er) criterium zijn.

- Bovendien is het **duidelijk dat de Elektriciteitsrichtlijn een belangrijke appreciatiebevoegdheid overlaat aan de lidstaten**. Het artikel 3, 3 van de Elektriciteitsrichtlijn (2009/72/EG) waarnaar in het wetsvoorstel verwezen wordt stelt met name:
  *"De lidstaten waarborgen dat alle huishoudelijke afnemers en, **indien zij dat dienstig achten**, kleine ondernemingen, namelijk ondernemingen die minder dan 50 personen in dienst hebben en met een jaaromzet of een financiële balans van ten hoogste 10 miljoen EUR, aanspraak kunnen maken op universele dienstverlening, dat wil zeggen **het recht op levering van elektriciteit van een bepaalde kwaliteit tegen redelijke, eenvoudig en duidelijk vergelijkbare, doorzichtige en niet-discriminerende prijzen op hun grondgebied**. (…)"*

  Dit artikel stelt uitdrukkelijk dat de waarborg aan kleine ondernemingen enkel moet worden toegekend indien de lidstaten dit dienstig achten. In de tweede plaats gaat dit om een waarborg op het recht van levering tegen redelijke, eenvoudig en duidelijk vergelijkbare, doorzichtige en niet-discriminerende prijzen. Hieruit kan geenszins worden afgeleid dat lidstaten aan kleine ondernemingen het recht zouden moeten toekennen om hun energieovereenkomst zonder verbrekingsvergoeding op elk ogenblik te kunnen beëindigen, wat wel een gevolg zou zijn van het huidige wetsvoorstel.

Ons inzien is de huidige bescherming voor kmo's, die wordt toegekend op basis van redelijk bepaalde verbruiksgrenzen, dus conform de EU regelgeving, dewelke een belangrijke discretionaire bevoegdheid overlaat aan de lidstaten. De EU regelgeving legt nergens op dat alle kleine ondernemingen kosteloos voortijdig hun energieovereenkomst zouden moeten kunnen beëindigen. Het wetsvoorstel verwijst overigens voor de interpretatie van KMO ook naar een '*aanbeveling*' van de Europese Commissie. We merken op dat het hier slechts gaat om een interpretatieve aanbeveling, die reeds dateert van 2003, en op geen enkel ogenblik werd opgenomen in de (nochtans later aangenomen) Elektriciteitsrichtlijn.

5.2. De meeste van de beoogde doelgroepen (VZW's en VME's,…) vallen reeds onder de beschermingsmaatregelen

In het wetsvoorstel wordt gewezen op het feit dat bepaalde verenigingen van mede-eigenaars (VME's) en VZW's (waaronder vrije scholen) zouden moeten genieten van de bescherming. In dit verband stellen wij ons de vraag of er wel een reden is om aan te nemen dat deze vandaag niet onder de definitie zouden vallen. Ons inzien vallen de meeste VZW's en VME's wel degelijk onder bovenvermelde grenzen.

- In veruit de meeste appartementsgebouwen beschikken de verschillende appartementen over een individuele meter voor elektriciteit en gas. Bovendien bevat de Belgische wetgeving ook de verplichting om per wooneenheid een apart toegangspunt (dus lees individuele meters) te hebben (cfr. Artikel 4.1.1. Vlaams Technisch Reglement Distributie elektriciteit). De VME heeft dan enkel nog een meter voor elektriciteit die betrekking heeft op de gemeenschappelijke delen (lift, verlichting in traphal, gang en garage). Appartementsgebouwen met een collectieve verwarming (waarbij dan meestal gebruikgemaakt wordt van calorimeters in de verschillende

POSITION

appartementen) zijn zeer uitzonderlijk. Het is bovendien ook niet duidelijk of een VME, indien deze enkel een vertegenwoordigingsfunctie uitoefent, en dus geen bijkomende economische activiteiten uitoefent, als een onderneming kan gekwalificeerd worden.

- Bovendien worden veruit de meeste appartementsgebouwen beheerd door professionele syndicuskantoren die tientallen of zelfs honderden gebouwen in portefeuille hebben. Ook VME's doen vaak een beroep op deze syndicuskantoren. Voor de gemeenschappelijke delen van deze appartementsgebouwen zijn het dus vaak de professionele syndici die hun prijs met de leverancier kunnen negotiëren, en daar het om meerdere gebouwen gaat, dus wellicht een hoger volume zullen contracteren. Syndici zijn doorgaans multisites en hebben dus ook grote onderhandelingsmarge en mogelijkheid tot aangepaste prijzen. Door de aard van hun activiteiten en door de vele energiecontracten die deze syndici voor de door hen beheerde gebouwen afsluiten, kan men zeker aannemen dat ze met voldoende kennis van zaken handelen.
- Wat betreft VZW's, zou het niet correct zijn om deze allemaal over één lijn te trekken. Er zijn VZW's met hele grote portefeuilles van bvb. meer dan 300 EAN's en/of grote volumes. Van dergelijke VZW's mag men verwachten dat zij hun energieportefeuille beheren met de nodige graad van professionalisme (enkele voorbeelden van VZW's: FEBEG, KRC Genk, TV Limburg, …). Wij stellen ons ernstig de vraag of er boven de gestelde verbruiksgrenzen wel nood is aan een bescherming van dergelijke VZW's: als de klanten boven de verbruiksgrenzen zitten krijgen ze betere prijzen omwille van (i) hun volume en (ii) het feit dat de klant intekent voor een contract van vaste duur (want zonder het risico dat de klant tussentijds weggaat). Het is dus logisch dat voor deze groep klanten geen gratis opzeg geldt.

Ons inzien vallen de meeste beoogde doelgroepen dus reeds onder de huidige definitie van KMO. Wij verwijzen in dit verband nog naar een rapport van de CREG van 5.3.2015 dat stelt dat 80 à 85% van de typeklanten voor KMO's en zelfstandigen van de bescherming genieten:

> *"6. Met betrekking tot de nood tot vergelijking met een aantal standaardverbruiken - de ontwikkeling van een aantal typeklanten voor KMO's en zelfstandigen - stelde de CREG vast dat hoewel deze groep van consumenten zowel qua activiteiten en verbruiken zeer heterogeen is samengesteld, 80% tot 85% van hen toch binnen het KMO-verbruiksprofiel valt zoals voorzien in de Gas- en Elektriciteitswet."*

6. FEBEG suggereert een studie omtrent het al dan niet toereikende karakter van de verbruiksgrenzen en de eventuele nood aan bijkomende bescherming

Het wetsvoorstel wijst er op dat de huidige definitie o.b.v. elektriciteits- en gasverbruik niet technologieneutraal is en bijgevolg tussen KMO's ongelijke situaties in de hand werkt afhankelijk van de energiebron die zij gebruiken (en voor elektriciteit of gas al dan niet onder de beschermingsmaatregelen vallen). Er worden een aantal voorbeelden gegeven waarbij een afnemer voor de ene energiebron onder de verbruiksgrens valt maar niet voor de andere. Een oplossing zou er kunnen in bestaan om de definitie van KMO o.b.v. de respectievelijke verbruiksgrenzen apart in te schrijven in de elektriciteitswet en de gaswet. In dit geval zou een afnemer die voor gas onder de verbruiksgrens valt, maar voor elektriciteit niet, toch kunnen genieten van de bescherming voor aardgas.

7-8

POSITION

Het wetsvoorstel verwijst ook naar het effect van elektrificatie. Echter, meer elektrificatie zorgt er ook voor dat er meer onderhandelingsmarge over de contractprijs komt waardoor extra bescherming minder nodig lijkt. Bovendien komen er meer en meer mogelijkheden om zelf elektriciteit op te wekken en te verbruiken. De Clean Energy Package bevat een resem maatregelen om dit te bevorderen, zoals het stimuleren van zelfverbruik van hernieuwbare energie en energiedelen via energiegemeenschappen, maatregelen die ook specifiek ten voordele moeten komen van KMO's, VME's en publieke instellingen.

Ook wordt verder gewezen op de ongelijke behandeling tussen de KMO's die gas gebruiken en afnemers die stookolie aanwenden. Er moet op gewezen worden dat de klant die stookolie gebruikt evenwel niet beschermd wordt daar hij zijn verbruik bij levering onmiddellijk moet betalen in tegenstelling tot elektriciteit of gas (waar de energieregelgeving een specifieke procedure oplegt). Een oplossing zou kunnen zijn om ook beschermingsmaatregelen te voorzien voor de groep afnemers die verwarmt met stookolie.

FEBEG is van mening dat deze zaken verder onderzocht moeten worden, en is zeker bereid om mee naar oplossingen te zoeken teneinde aan een aantal bezorgdheden tegemoet te komen (bvb. impact technologieneutraliteit, elektrificatie). FEBEG staat open voor een evaluatie van de huidige verbruiksgrenzen. In dit kader kan een studie nuttig zijn teneinde te bekijken welke bedrijven nood hebben aan bijkomende bescherming.

ANNEXE 3

BIJLAGE 3

UNIZO-advies over Wetsvoorstel nr.55 0703/1 tot wijziging van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt en van de wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige producten en andere door middel van leidingen met het oog op een betere bescherming van KMO's.

Voor zelfstandigen en KMO's met totaal jaarlijks elektriciteitsverbruik kleiner dan 50 MWh en totaal jaarlijks gasverbruik kleiner dan 100 MWh gelden op vandaag een aantal beschermingsmaatregelen. Zo kunnen zij hun contract vóór de voorziene einddatum stopzetten zonder daarbij een verbrekingsvergoeding te moeten betalen. Ze moeten dan enkel rekening houden met de minimum opzegtermijn van één maand.

Dit houdt verband met de definitie van KMO in de Elektriciteitswet en Gaswet, in de Elektriciteitswet wordt KMO immers gedefinieerd als eindafnemer met een jaarlijks verbruik van minder dan 50 MWh elektriciteit en minder dan 100 MWh gas voor het geheel, per eindafnemer, van hun toegangspunten op het transmissie-/transportnet en/of distributienet.

UNIZO ontving de voorbije jaren verschillende klachten van KMO's die onaangenaam verrast werden met een onverwachte extra factuur na een leverancierswissel. Meestal ging het om een factuur van een leverancier die onterecht een verbrekingsvergoeding aanrekende. Vaak ging het om meerdere duizenden euro's. Dit leidde tot discussies rond het al dan niet overschrijden van de drempel voor het jaarlijks verbruik. De formulering waarbij de drempels gelden voor het geheel van hun toegangspunten zorgt ook soms voor onaangename verrassingen.

UNIZO staat daarmee niet alleen, ook de federale Ombudsdienst Energie ontvangt regelmatig klachten van professionele klanten die geconfronteerd worden met een verbrekingsvergoeding die aangerekend wordt door de vorige leverancier voor het opzeggen van een contract. Ook daar gaat het vaak om het al dan niet vallen onder de KMO-definitie omwille van het overschrijden van drempels inzake aardgas- of elektriciteitsverbruik. De Ombudsdienst kwam tussen in de discussies en kon verschillende zaken beslechten in het voordeel van de KMO. In die gevallen kon de leverancier overhaald worden om een eerder aangerekende verbrekingsvergoeding te annuleren of te crediteren.
Voor meer info, zie: https://www.ombudsmanenergie.be/nl/voorbeelden/verbrekingsvergoeding-kmo-0

UNIZO hoopt dat het wetsvoorstel waarbij de KMO-definitie gewijzigd wordt, een einde maakte aan de hiervoor geciteerde onaangename verrassingen waarmee KMO's soms geconfronteerd worden.

De nieuwe criteria voor "kleine onderneming" in het Wetsvoorstel, nl. criteria op basis van tewerkstelling en jaaromzet of financiële balans, lijken ons alvast duidelijk en zullen wellicht voor minder risico op foute interpretaties en discussies zorgen.

Het lijkt ons evident dat de KMO-definitie meer conform de Europese Richtlijnen en aanbevelingen gebracht wordt.

Een uitbreiding van de definitie waarbij meer KMO's en vennootschappen onder de beschermingsmaatregelen van de Elektriciteits- en Gaswet vallen lijkt ons dan ook gewenst. Vooral de bescherming tegen een verbrekingsvergoeding is een grote meerwaarde en een gewenste uitbreiding naar alle KMO's.

ANNEXE 4 BIJLAGE 4

Brussel, 10 november 2020

Betreft: Reactie wetsvoorstel tot wijziging van de wet dd 29/04/99 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt en de wet dd 12/04/65 betreffende het vervoer van gasachtige producten

NSZ verleent hierbij advies m.b.t het wetsvoorstel tot wijziging van de wet dd 29/04/99 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt en de wet dd 12/04/65 betreffende het vervoer van gasachtige producten (…). O.i. moet echter ook de wet dd 29/04/99 betreffende de organisatie van de aardgasmarkt worden aangepast. Eventueel moet hierover het advies van de Raad van State worden ingewonnnen.

Inhoudelijk is NSZ het eens met de vaststelling van de indiener van het wetsvoorstel dat de wetgeving m.b.t. de bescherming van KMO's vandaag voor onduidelijkheden zorgt die in deze of gene richting kunnen worden geïnterpreteerd. Wellicht kunnen de regulatoren en/of de ombudsdienst voor energie getuigen van diverse disputen hieromtrent, net zoals NSZ dit reeds enkele malen heeft ervaren in het kader van de diensten die zij aan haar leden aanbiedt, waarvan een groepsaankoop energie er één is.

NSZ bevestigt dat er geen strikt verband is tussen een KMO en een bepaald verbruiksniveau. Omgekeerd is het beperken van de verbruiksgrens tot dewelke de in de wet voorziene bescherming geldt (m.n. 50 KWh/jaar elektriciteit en minder dan 100 MWh/jaar gas tot enkel KMO's, weinig relevant en louter arbitrair. Ook NSZ bevestigt de praktijkvoorbeelden die in de memorie van toelichting worden opgesomd (scholen, VME's, patrimoniumvennootschappen, etc.)

NSZ voegt er nog een voorbeeld aan toe: wat als in een ouder appartementsgebouw met één aansluitingspunt (=EAN) er een verbruik groter dan 50 kWh elektriciteit is maar één van de residenten een zelfstandige of KMO is ?

NSZ vindt net als de indiener dat de huidige wetgeving in strijd is met de technologieneutraliteit. Het daarbij door de indiener aangehaalde voorbeeld (Een bedrijf A gebruikt minder dan 40 MWh stroom, maar wel 120 MWh aardgas. Hierdoor is dit bedrijf volgens de wet geen kmo. Bedrijf B gebruikt exact evenveel stroom, maar vult de warmtevraag aan met behulp van 120 MWh stookolie. Bedrijf B valt wel onder de definitie kmo) is niet denkbeeldig maar reëel, zo kunnen wij bevestigen.

De facto betekent dit een bevoordeling van verbruikers van stookolie t.o.v. gas, een ook in het kader van het klimaat geen gelukkige situatie.

Zijn we het eens met de analyse van de indiener, dan merken we toch op dat het voorstel an sich niet alle problemen oplost. Meer bepaald het laatst opgeworpen bezwaar m.b.t. technologieneutraliteit wordt vooralsnog niet ondervangen met dit wetsvoorstel. We vragen de commissie dan ook om hierrond de gepaste maatregelen te nemen.

Imprimerie centrale – Centrale drukkerij